

ANTIC TEATRE

ADRIANTIC /// ESPAI DE CREACIO

TEL. +34 93 315 2354 /// C. VERDAGUER I CALLÍS 12, 08003 BCN /// WWW.ANTICTEATRE.COM



SETEMBRE-DESEMBRE 2014 /// SEPTIEMBRE-DICIEMBRE 2014 /// SEPTEMBER-DECEMBER 2014

NIZA

NI HOTELS
NI MERCADONA

recuperem el



pel barri

AXIOMA

TUM I XIOM TAMÓTUA
ATUM O T'ATAM

TÚAT TOT I AIMÓM ATOT ATUX
ITOM : OMA TOT A
(IUQA, AMUH, ÓXIA T'AUTAT)

TOV TOT, AMOIXA TOT ATIMOV
AXAT ATOT, ATOUQ ATOT, .A.VI TOT

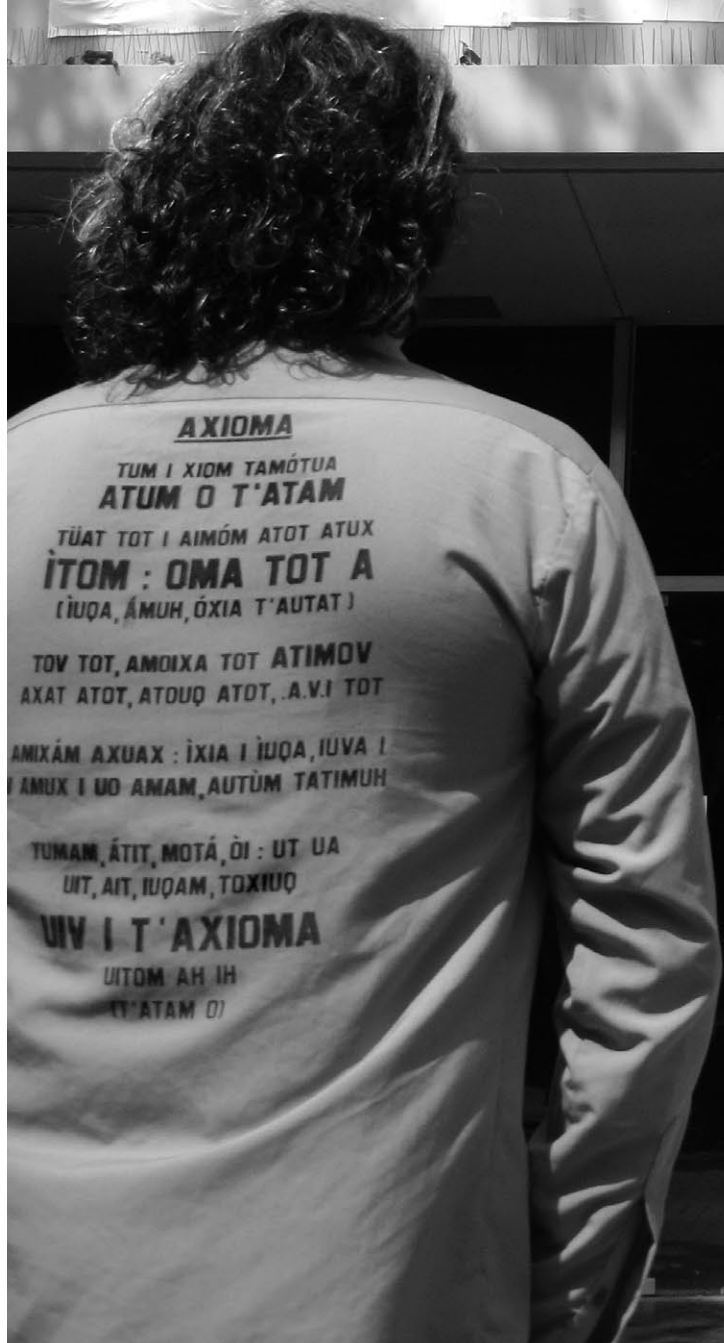
ANIXÁM AXUAX : IXIA I IUQA, IUVA I
AMUX I UD ANAM, AUTUM TATIMUH

TUMAM, ÁTIT, MOTÁ, ÒI : UT UA
UIT, AIT, IUQAM, TOXIUQ

UUV I T'AXIOMA

UITOM AH IH
T'ATAM OI

12



02 ÍNDEX / PROGRAMACIÓ REGULAR / CODI QR

03 ANTIC TEATRE / ADRIANTIC / PROJECTES

04 CICLES: FLUX CLUB (CLUB DE VÍDEO D'AUTOR)

05 CICLES: FESTIVAL INFLUX 2014 (vídeo a escena) (ARTS ESCÈNIQUES AUDIOVISUALS)

06 CICLES: ANTIC FOR KIDS! (TEATRE I MÚSICA PER NENS, NENES I FAMÍLIES)

07 CICLES: LIMINAL GR (ESPÀI DE DIFUSIÓ CREATIVA)

08 CICLES: ANTIC TEATRE CABARET: EL DESPLUME (CABARET)

09 VERA GARAT, TAMARA GÓMEZ I LUCÍA VALETA. "Desde" (NOUS LLENGUATGES DEL COS)

10 QUIM BIGAS / FESTUGS. "Crònica d'un espai de desgast" (NOVES DRAMATÚRGIES)

11 NACHO FLORES COMPANYY. "Tesseract (workinprogress)" (CIRC-MULTIDISCIPLINAR)

12 PAIRO LÓPEZ. "24/Septiembre/1980" (TEATRE FÍSIC)

13 QUIMERA ROSA. "(SEXUS 3) Capítol I. Pris (aka La Violinista)" (CYBORG POST-PORN/BDSM BODY NOISE/GENDER HACKING)

14 MARINA COLOMINA I MAGDALENA PTASZNIK. "Surplus" (DANSA/PERFORMANCE)

15 JAVIER CUEVAS // SOLUCIONES DRAMÁTICAS // "El amor es un perro que viene del infierno" (NOVES DRAMATÚRGIES)

16 CALENDARI DE LA PROGRAMACIÓ SETEMBRE-DESEMBRE 2014

18 TRIULET + DEBORAH TORRES. "Stillogui" (CONCERT/DANSA/MULTIDISCIPLINAR)

19 ASSOCIACIÓ SPOKEN WORD BARCELONA. "Spoken Orality" (SPOKEN WORD I POESIA ESCÈNICA)

20 SLEEPWALK COLLECTIVE. "Karaoke" (NOVES DRAMATÚRGIES)

21 HORMAN POSTER. "Magia simpática" (NOVES DRAMATÚRGIES)

22 PABLO FIDALGO. "O estado salvaxe. Espanha. 1939." (PEL-LÍCULA + CONFERÈNCIA PERFORMATIVA)

23 LOS TORREZNOS. "La cultura" & "La economía" (PERFORMANCE)

24 AGNÈS MATEUS. "Hostiando a M" (NOVES DRAMATÚRGIES)

25 ISABEL OLLÉ, QUIM CABANILLES I VEÏNES del CASC ANTIC. "Ritme en el temps" (PROJECTE COMUNITARI)

26 CORPOLOGIA. "Corpologia" (PERFORMANCE)

27 GICHI-GICHI DO. "Pàndola (eppur si muove)" (PERFORMANCE-ART SONOR)

28 NÚRIA ANDORRÀ & DORY SÁNCHEZ. "F123" (CONCERT-PERFORMANCE)

29 LABUENA COMPAÑIA. "20 passes de formiga són 2 passes de gegant" (TEATRE-DANSA per NENS I NENES)

30 TRANSILVANIA CLUB (MÚSICA I PERFORMANCE de TERROR) & THE ANTIC HORROR PICTURE SHOW (V FESTIVAL de CURTMETRATGES FANTÀSTICS i de TERROR)



REVISTA ANTIC TEATRE # 10. Setembre-Desembre 2014
Concepte: Semolinika Tomic /// Coordinació: Imma Romero
Gestió de continguts: Maria Tovar /// Traducció: Nika Blazer,
Maria Tovar, Imma Romero /// Disseny: <http://amural.info/>

CATALÀ

PROGRAMACIÓ REGULAR

La línia de programació de l'Antic Teatre és molt definida: La investigació i desenvolupament de nous llenguatges escènics multidisciplinars.

de DILLUNS a DISSABTE a les 21h i els DIUMENGES a les 20h

ESPECTACLES: noves dramàurgies, nous llenguatges del cos i moviment, noves tecnologies, teatre físic, teatre d'humor, circ, teatre d'objectes, teatre social, ...

L'entrada per als espectacles és entre 6 i 10€.

Per a projeccions audiovisuals, propostes poètiques, música, performances, exposicions, activitats de reflexió, el preu és variable (gratuït - fins a 10€).

Socis Antic Teatre: Per sols 3€ l'any, es tindrà un descompte de 2€ en els espectacles programats a l'Antic Teatre a un preu superior a 8€ i una canya de cervesa petita de regal per cada cop que s'assisteixi a un espectacle de pagament a l'Antic Teatre.

El BAR està obert de:

DILLUNS a DIJOURS de 10h a 23:30h

DIVENDRES de 10h a 24h

DISSABTE de 16h a 24h

DIUMENGE de 16h a 23:30h

L'Associació Cultural, que compta amb més de 32.000 socis registrats en aquests 11 anys (500 socis anuals actius), treballa per la recuperació de la història cultural i social de l'edifici que l'acull i per la dinamització social del barri.

CASTELLANO

PROGRAMACIÓN REGULAR

La línea de programación de Antic Teatre es muy definida: la investigación y desarrollo de nuevos lenguajes escénicos multidisciplinarios.

de LUNES a SÁBADO a las 21h y los DOMINGOS a las 20h

ESPECTÁCULOS: nuevas dramaturgias, nuevos lenguajes del cuerpo y movimiento, nuevas tecnologías, teatro físico, teatro de humor, circo, teatro de objetos, teatro social,...

La entrada para espectáculos es entre 6 y 10€.

Para proyecciones audiovisuales, propuestas poéticas, música, performances, exposiciones, actividades de reflexión, el precio es variable (gratuito - hasta 10€).

Socios Antic Teatre: Por sólo 3€ al año, se tendrá un descuento de 2€ en los espectáculos programados en Antic Teatre a un precio superior a 8€ y una caña de cerveza pequeña de regalo para cada vez que se asista a un espectáculo de pago en Antic Teatre.

El BAR está abierto de

LUNES a JUEVES de 10h a 23:30h

VIERNES de 10h a 24h

SÁBADO de 16h a 24h

DOMINGO de 16h a 23:30h

La Asociación Cultural, que cuenta con más de 32.000 socios registrados en estos 11 años (500 socios anuales activos), trabaja para la recuperación de la historia cultural y social del edificio que la acoge y para la dinamización social del barrio.

ENGLISH

REGULAR PROGRAMMING

Antic Teatre has a very well defined line of programming: Research and development in new languages of expression for multidisciplinary performance arts.

MONDAYS to SATURDAYS at 9pm and SUNDAYS at 8pm:

PERFORMANCES. These include: new dramaturgy, new languages of the body and of movement, new technologies, physical theatre, comic theatre, circus, object theatre, social theatre...

Tickets for performances range between 6 and 10€

Ticket prices for video and film screenings, poetry recitals, music, exhibitions and participatory activities vary from free entry to 10€

Antic Teatre Membership: For a mere 3€ per year, members obtain a 2€ discount for all performances priced with a higher price than 8€ as well as a small free beer every time they attend a paid show at the theatre.

The BAR is open:

MONDAY to THURSDAY from 10am to 11:30pm

FRIDAYS from 10am to midnight

SATURDAYS from 4pm to midnight

SUNDAYS from 4pm to 11:30pm

The Cultural Association, which has had more than 32,000 registered members over the past 11 years (with around 500 active members each year) is actively engaged in recovering the cultural and social history of the building it occupies, and in stimulating social activity within the local neighbourhood.

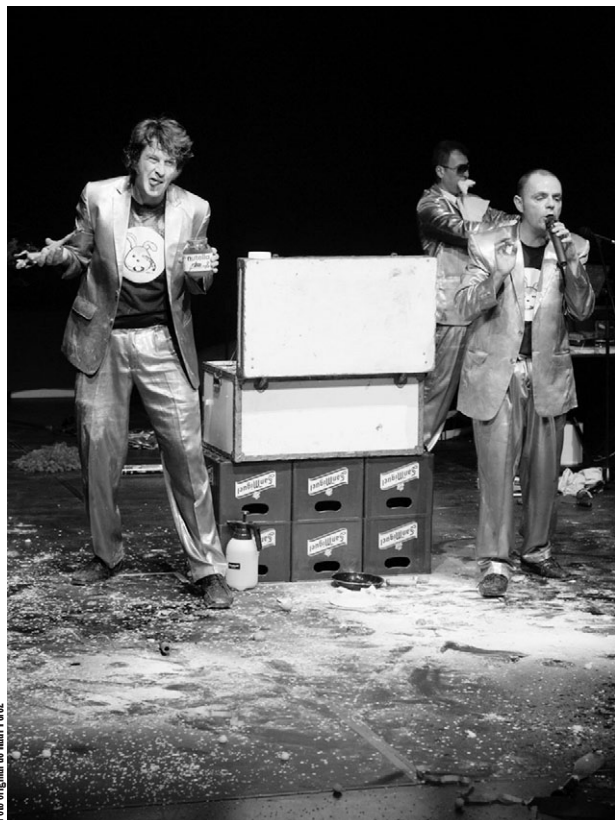


Foto original de Benl Pérez



ANTIC TEATRE

INVESTIGACIÓ, INNOVACIÓ I CREACIÓ ESCÈNICA ACTUAL
 INVESTIGACIÓN, INNOVACIÓN Y CREACIÓN ESCÈNICA ACTUAL
 RESEARCH, INNOVATION AND CREATION IN PERFORMANCE ARTS

c/ Verdaguer i Callís, 12, Barcelona.



Foto original d'Àlexis Bombardí

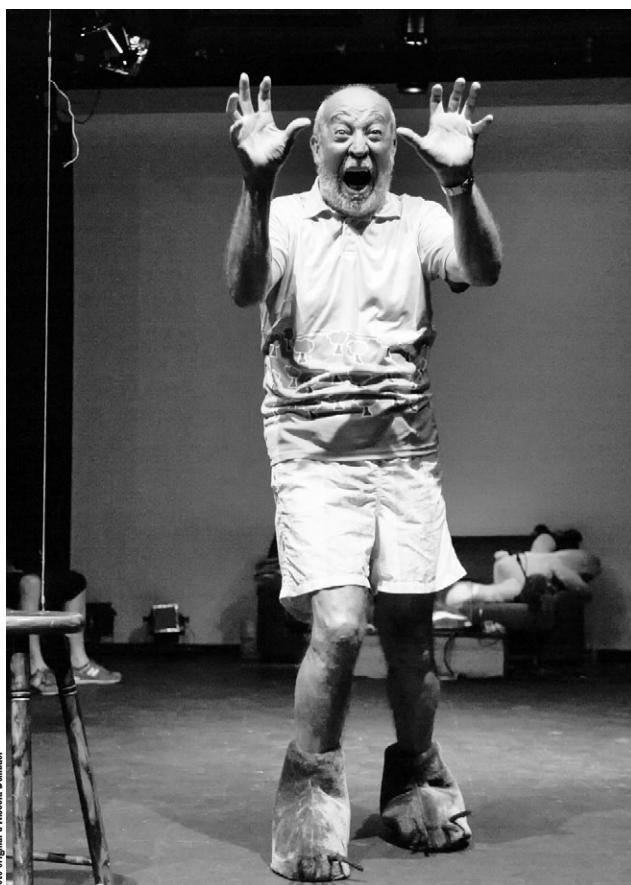


Foto original d'Àlexis Bombardí



Foto original d'Àlexis Bombardí



ADRIANTIC

ESPAI D'INVESTIGACIÓ, CREACIÓ I RESIDÈNCIES ARTÍSTIQUES
 ESPACIO DE INVESTIGACIÓN, CREACIÓN Y RESIDENCIAS ARTÍSTICAS
 SPACE FOR RESEARCH, CREATION AND ARTISTIC RESIDENCIES

c/ Via Trajana, 11, Sant Adrià del Besòs, Barcelona.

PROJECTES

PROJECTES DE SUPORT A LA INVESTIGACIÓ, CREACIÓ I PRODUCCIÓ

- Residències d'investigació, creació i producció
- Produccions de l'Antic Teatre
- Co-produccions

PROJECTES D'EXHIBICIÓ

- Programació escènica regular
- Programació de pràctiques escèniques en procés
- Programació d'activitats en col·laboració

FESTIVALS

- Festival B2B: Barcelona <> Berlín
- Festival Antic Horror Picture Show

PROJECTES INTERNACIONALS

- cav_a: catalan artists visiting _____ artists
- Festival B2B: Barcelona <> Berlín

PROJECTES DE DISTRIBUCIÓ

- Management nacional i internacional

PROJECTES SOCIALS I COMUNITARIS

- Projecte artístic comunitari amb les veïnes del barri de Sant Pere
- Jornada de portes obertes amb els veïns

PROJECTES TRANSVERSALS

- Pla de comunicació
- Pla de gestió de públics
- Xarxes sectorials, territorials i internacionals

PROYECTOS

PROYECTOS DE APOYO A LA INVESTIGACIÓN, CREACIÓN Y PRODUCCIÓN

- Residencias de investigación, creación y producción
- Producciones de Antic Teatre
- Coproducciones

PROYECTOS DE EXHIBICIÓN

- Programación escènica regular
- Programación de prácticas escènicas en proceso
- Programación de actividades en colaboración

FESTIVALES

- Festival B2B: Barcelona <> Berlín
- Festival Antic Horror Picture Show

PROYECTOS INTERNACIONALES

- cav_a: catalan artists visiting _____ artists
- Festival B2B: Barcelona <> Berlín

PROYECTOS DE DISTRIBUCIÓN

- Management nacional e internacional

PROYECTOS SOCIALES Y COMUNITARIOS

- Proyecto artístic comunitari con las vecinas del barrio de Sant Pere
- Jornada de puertas abiertas con los vecinos

PROYECTOS TRANSVERSALES

- Plan de comunicació
- Plan de gestión de públicos
- Redes sectoriales, territoriales e internacionales

PROJECTS

SUPPORT FOR RESEARCH, DEVISING AND PRODUCTION PROJECTS

- Research, creation and production residencies
- Antic Teatre productions
- Coproductions

EXHIBITION PROJECTS

- Regular performance programming
- Programming of works in progress
- Collaborative programming

FESTIVALS

- Festival B2B: Barcelona <> Berlín
- Festival Antic Horror Picture Show

INTERNATIONAL PROJECTS

- cav_a: catalan artists visiting _____ artists
- Festival B2B: Barcelona <> Berlín

DISTRIBUTION PROJECTS

- National and International Management

SOCIAL AND COMMUNITY PROJECTS

- Artistic community project with the Sant Pere neighbourhood
- Open door days for the local community

TRANSVERSAL PROJECTS

- Communication plan
- Audience management plan
- Sectorial, territorial and international networks

CICLES: Club de vídeo d'autor

Flux Club

HABITUAL VIDEO TEAM

A les 21 h. dels DILLUNS:

8 i 15 de SETEMBRE

6 i 20 d'OCTUBRE

3 i 10 de NOVEMBRE

ENTRADA: GRATUÏTA
DURADA: 1h 30 minuts

Organitza: Habitual Video Team

www.fluxfestival.org

Vídeo: <http://vimeo.com/16892014>



Il·lustració sobre un fotograma del curtmetratge 'JimMetal', de Leos Ator i J. Maria Jordana

Cinquena temporada de FLUX CLUB, un club de vídeo amb una periodicitat quinzenal que pretén reflectir la vitalitat del vídeo de creació de la nostra ciutat. Es tracta d'una extensió del Festival de vídeo d'autor FLUX, amb sessions obertes a tot el que està passant en el camp del vídeo a Barcelona, que complementen el festival des del punt de vista dels seus continguts i que estenen el seu període d'acció més enllà dels dies estrictament dedicats al festival.

FLUX CLUB acull tot tipus de sessions amb projeccions, videoperformances i col·loquis que ofereixen al públic la possibilitat del contacte directe amb els videocreadors. Poden ser sessions monogràfiques d'autors reconeguts, temàtiques, dedicades a gèneres com la videodansa i la videopoètica, o col·lectives dedicades a autors emergents.

FLUX CLUB és un espai de difusió del vídeo de creació a la ciutat de Barcelona.

Habitual Video Team és una associació sense ànim de lucre que té com a objectius principals la promoció de tot tipus d'activitats relacionades amb les arts audiovisuals i concretament amb la videocreació: www.habitualvideoteam.org.

Una branca de les seves activitats és l'organització de festivals, cicles i mostres de vídeo, com el festival de vídeo d'autor FLUX: www.fluxfestival.org.

Una altra branca fonamental de la seva feina és la documentació videogràfica (gravació i edició) d'esdeveniments culturals generalment de petit format com concerts, poesia, performances o espectacles teatrals. A partir del 2012, posa en marxa el projecte SUMMA, amb la finalitat de convertir aquest patrimoni audiovisual de més de 1.000 gravacions en un arxiu videogràfic on line d'accés públic: www.summa-hvt.org.

Quinta temporada de FLUX CLUB, un club de vídeo con una periodicidad quincenal que pretende reflejar la vitalidad del vídeo de creación de nuestra ciudad. Se trata de una extensión del Festival de vídeo de autor FLUX, con sesiones abiertas a todo lo que está pasando en el campo del vídeo en Barcelona, que complementan el festival desde el punto de vista de sus contenidos y que extienden su período de acción más allá de los días estrictamente dedicados al festival.

FLUX CLUB acoge todo tipo de sesiones: proyecciones, videoperformances y coloquios que ofrecen al público la posibilidad del contacto directo con los videocreadores. Pueden ser tanto sesiones monográficas de autores reconocidos, como temáticas colectivas dedicadas a autores emergentes, a la presentación de trabajos de estudiantes, o centradas en la videopoética o la videodanza.

FLUX CLUB es un espacio de difusión del vídeo de creación en la ciudad de Barcelona.

Habitual Video Team es una asociación sin ánimo de lucro que tiene como objetivos principales la promoción de todo tipo de actividades relacionadas con las artes audiovisuales y concretamente con la videocreación: www.habitualvideoteam.org.

Una rama de sus actividades es la organización de festivales, ciclos y muestras de vídeo, como el festival de vídeo de autor FLUX: www.fluxfestival.org.

Otra rama fundamental de su trabajo es la documentación videogràfica (grabación y edición) de eventos culturales generalmente de pequeño formato como conciertos, poesia, performances o espectáculos teatrales. A partir de 2012, pone en marcha el proyecto SUMMA, con el fin de convertir este patrimonio audiovisual de más de 1.000 grabaciones en un archivo videogràfico on line de acceso público: www.summa-hvt.org.

The fifth season of FLUX CLUB is here: a fortnightly video club that reflects the vitality of video creation in our city. It's an extension of the FLUX Video Auteur Festival, with sessions open to everything currently going on in the field of video in Barcelona, complementing the festival from the point of view of its content and extending its sphere of influence beyond the few days programmed for the festival itself.

FLUX CLUB includes all kinds of sessions: screenings, video performances and debates offering direct contact between the audience and the filmmakers. These sessions focus on a range of subjects, from monographics by well-known directors to specific themes, from groups of up-and-coming authors to students; they may cover video poetry or video dance.

FLUX CLUB is a space for the dissemination of video creation in the city of Barcelona.

Habitual Video Team is a non-profit association whose main objectives are to promote activities related to visual arts and specifically video art: www.habitualvideoteam.org.

A fundamental area of their work is the organisation of festivals, cycles and video shows, such as the FLUX Video Auteur Festival: www.fluxfestival.org.

Another branch of Habitual Video Team's activities is video documentation (recording and editing) of mainly small format cultural events such as concerts, poetry, performances or theatre shows. It has a video archive of over 1,000 recordings. In 2012 they launched the SUMMA project with the aim of converting this audiovisual heritage into a non-profit online video archive: www.summa-hvt.org.

CICLES: Arts escèniques audiovisuals

Festival INFLUX 2014 [vídeo a escena]

HABITUAL VIDEO TEAM

3, 4, 5, 17, 18, 19 d'OCTUBRE (divendres i dissabtes: 21 h. diumenges: 20 h.)

ENTRADA: GRATUÏTA
DURADA: 60 minuts aprox.

Habitual Video Team
Amb el Suport de l'OSIC
Amb la col·laboració de l'Antic Teatre

www.influxfestival.org
www.habitualvideoteam.org
www.summa-hvt.org
www.fluxfestival.org



Primera edició del festival *INFLUX* [vídeo a escena], que vol potenciar els creadors que utilitzen el vídeo i el món digital com a eina fonamental d'expressió artística en les seves propostes escèniques. Abraça la feina d'artistes visuals, músics, poetes, ballarins, performers o creadors escènics que es mouen en els espais fronterers i híbrids, com ara Kònic Thtr, Txalo Toloza-Fernández, Nuno Rebelo & Anna Subirana, Eli Gras & Mar Morey, Alba G. Corral & Víctor Santana i Mireia Calafell, que seran els protagonistes d'aquesta edició. *INFLUX* vol ser una plataforma estable que doni projecció als creadors locals vinculats a la ciutat de Barcelona i per extensió a Catalunya, i vol contribuir a oferir una visió polièdrica sobre la diversitat de la creació contemporània.

Habitual Video Team és una associació sense ànim de lucre que té com a objectiu principal la promoció d'activitats relacionades amb les arts audiovisuals i concretament amb la videocreació.

Una branca de les seves activitats és l'organització de festivals, cicles i mostres de vídeo, com el festival de vídeo d'autor *FLUX* i el festival d'arts escèniques audiovisuals *INFLUX*.

Una altra branca és la documentació videogràfica d'actes culturals vinculats sobretot amb la música i la poesia experimentals. El 2012 posa en marxa el projecte *SUMMA*, per convertir aquest patrimoni audiovisual (més de 1000 gravacions) en un arxiu videogràfic on line d'accés públic.

Primera edición del festival *INFLUX* [vídeo a escena], que quiere potenciar a los creadores que utilizan el vídeo y el mundo digital como herramienta fundamental de expresión artística en sus propuestas escénicas. Abarca el trabajo de artistas visuales, músicos, poetas, bailarines, performers o creadores escénicos que se mueven en los espacios fronterizos e híbridos, tales como Kònic Thtr, Txalo Toloza-Fernández, Nuno Rebelo & Anna Subirana, Eli Gras & Mar Morey, Alba G. Corral & Víctor Santana y Mireia Calafell, que serán los protagonistas de esta edición. *INFLUX* quiere ser una plataforma estable que dé proyección a los creadores locales vinculados a la ciudad de Barcelona y por extensión en Cataluña, y quiere contribuir a ofrecer una visión poliédrica sobre la diversidad de la creación contemporánea.

Habitual Video Team es una asociación sin ánimo de lucro que tiene como objetivo principal la promoción de actividades relacionadas con las artes audiovisuales y concretamente con la videocreación.

Una rama de sus actividades es la organización de festivales, ciclos y muestras de vídeo, como el festival de vídeo de autor *FLUX* y el festival de artes escénicas audiovisuales *INFLUX*.

Otra rama es la documentación videogràfica de actos culturales vinculados sobre todo con la música y la poesía experimentales. En 2012 pone en marcha el proyecto *SUMMA*, para convertir este patrimonio audiovisual (más de 1000 grabaciones) en un archivo videogràfic on line de acceso público.

This is the first edition of *INFLUX* festival [video on stage], which promotes artists who use video and digital media as an integral aspect of artistic expression in their stage proposals. The festival includes works by visual artists, musicians, poets, dancers, performers or theatrical creators who blur the edges, such as Kònic Thtr, Txalo Toloza-Fernández, Nuno Rebelo & Anna Subirana, Eli Gras & Mar Morey, Alba G. Corral & Víctor Santana and Mireia Calafell, which will be the protagonists of this edition. *INFLUX* aims to become an established platform providing visibility for local creators from Barcelona and Catalonia, and to help provide a multifaceted vision of the diversity that exists in contemporary creation.

Habitual Video Team is a non-profit association that has as its main objective the promotion of activities related to the visual arts, specifically, video art.

A fundamental area of their work is the organization of festivals, cycles and video shows, such as the *FLUX* Video Auteur Festival and the *INFLUX* Audiovisual Performing Arts Festival.

Another area of Habitual Video Team's activities is video documentation of cultural events mainly related to experimental music and poetry performances. In 2012 they launched the *SUMMA* project in order to convert this audiovisual heritage (more than 1000 recordings) into a non-profit online video archive.

CICLES: Teatre i música per nenes, nens i famílies

Antic For Kids!

2 de NOVEMBRE a les 12 h.

BRUC BROTHERS COMPANY Osset Meu

Teatre musical multilingüe per a nadons

ENTRADA: 4-6 euros

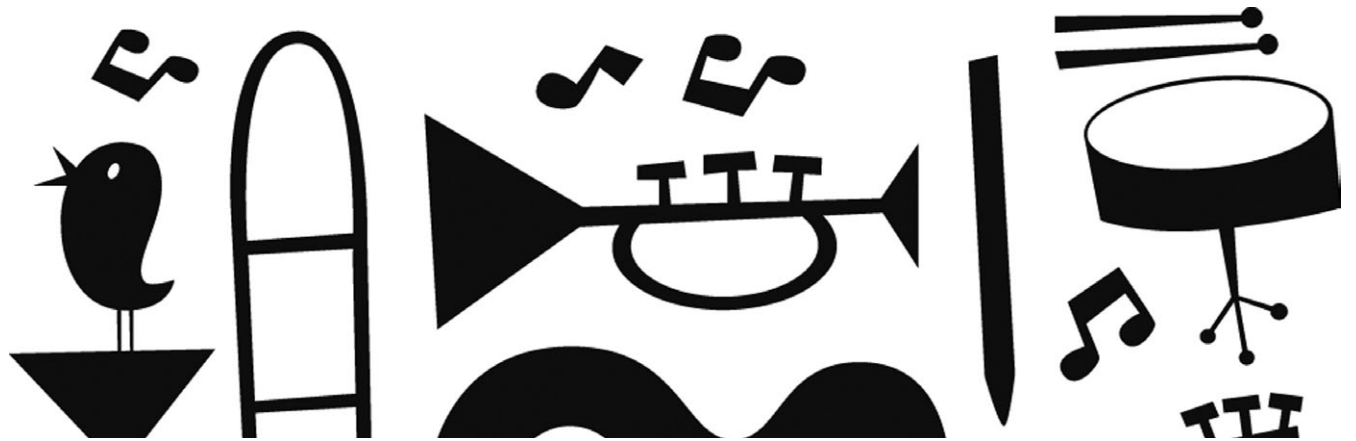


30 de NOVEMBRE a les 12 h.

MAMMA PROOF Mamma Jazz

Jam Session familiar

ENTRADA: 6-8 euros



19, 20 i 21 de DESEMBRE (hora a confirmar)

LABUENA COMPAÑÍA 20 passes de formiga són 2 passes de gegant

Teatre/dansa per a nens i nenes

ENTRADA: 6 euros



Des de l'Antic Teatre treballem per a què els més petits gaudeixin d'experiències artístiques de qualitat junt amb les seves famílies. D'aquí neix el cicle *Antic For Kids!*, format per propostes diferents, on els nens no són considerats com un espectador més. Per nosaltres els nens són un petit-GRAN espectador amb una alta capacitat de participar, d'imaginar i d'aprendre. Per això hem seleccionat una sèrie de propostes que responguin a les seves capacitats:

Osset Meu. Utilitzant l'electrònica, terres vibrants i molts instruments, aquest espectacle interactiu és una experiència sensitiva i auditiva única pels bebès i els seus pares.

Mamma Jazz és una experiència musical familiar. Una sèrie de concerts de diferents estils musicals, en format Jam Session Baby-Friendly.

20 passes de formiga són 2 passes de gegant. Una proposta de teatre/performance i dansa que convida als nens a participar en un viatge, on passi el que passi, hauran de ser valents per quedar-se fins al final.

Desde el Antic Teatre trabajamos para que los más pequeños disfruten de experiencias artísticas de calidad junto con sus familias. De aquí nace el ciclo *Antic For Kids!*, formado por propuestas diferentes, donde los niños no son considerados como un espectador más. Para nosotros los niños son un pequeño-GRAN espectador con una alta capacidad de participar, imaginar y aprender. Por esto hemos seleccionado una serie de propuestas que respondan a sus capacidades:

Osset Meu. Utilizando la electrónica, tarimas vibrantes y muchos instrumentos, este espectáculo interactivo es una experiencia única sensitiva para bebés y sus padres.

Mamma Jazz es una experiencia musical familiar. Una serie de conciertos de distintos estilos musicales, en formato Jam session Baby-friendly.

20 passes de formiga són 20 passes de gegant. Una propuesta de teatro/performance y danza que invita a los niños a participar en un viaje, donde, pase lo que pase, tendrán que ser valientes para quedarse hasta el final.

We at Antic Teatre want to make it possible for young children to enjoy quality artistic experiences with their families. This has given rise to the *Antic for Kids!* cycle, composed of a variety of different shows and events, specifically catering for children. To us, they are little BIG spectators, with a great capacity for taking part, using their imagination and learning. We have therefore carefully selected a series of events suited to their capabilities:

Osset Meu. Using electronica, vibrating surfaces and a plethora of instruments, this interactive show is a unique sensory experience for babies and their parents.

Mamma Jazz is a musical experience for all the family; a series of concerts in different musical styles presented as baby-friendly jam sessions.

20 passes de formiga són 2 passes de gegant. (20 ant steps are 2 giant steps). A dance/theatre performance that takes children on a journey during which, come what may, they will need to be brave if they are to see it through to the end.

Liminal GR 2014

TRÀNSIT PROJECTES

Viure empresonat

30 de SETEMBRE a les 20 h.

Artesania de l'insult

14 d'OCTUBRE a les 20 h.

Tenir cotxe és poder

11 de NOVEMBRE a les 20 h.

Tot a 100 i menys

9 de DESEMBRE a les 20 h.

Liminal GR 5 anys, grans èxits

18 de DESEMBRE a les 20 h.

ENTRADA: 5 euros + IVA

DURADA: 120 minuts

Producció: TRÀNSIT PROJECTES

Comissaris: PILAR CRUZ i MARC ROIG

Producció tècnica: MARTA JUNCO

Webmaster i socialmedia: GLORIA FERNÁNDEZ

Amb la col·laboració de l'Antic Teatre

<http://www.liminalgr.org/>

Vídeo: <http://vimeo.com/9724708>

Liminal GR és un espai de reflexió oberta sobre mites i automatismes de la vida contemporània. El sistema de funcionament és molt senzill: proposem mitja dotzena de temes i els discutim a les xarxes. Creadors i persones atrevides i/o espontànies proposen accions o activitats artístiques de reflexió sobre cada tema. I un dia es presenten al públic.

Liminal GR és un projecte de creació emergent que celebra aquest any la seva cinquena edició.

Liminal GR permet aproximacions des de disciplines diverses (teatre, dansa, arts visuals, disseny, artesania, música, antropologia, literatura, estudis culturals, semiòtica, periodisme, publicitat...). Ens interessa, sobretot, analitzar la ritualitat de les nostres creences, com naturalitzem les nostres conviccions (treballar, enamorar-se, vestir-se bé, fer esport, menjar sa, anar de vacances,...) és a dir, ens interessa reflexionar fins quin punt pensem que el que fem és natural.

Liminal GR es un espacio de reflexión abierta sobre mitos y automatismos de la vida contemporánea. El sistema de funcionamiento es muy sencillo: proponemos media docena de temas y los discutimos en las redes. Creadores y personas atrevidas y/o espontáneas proponen acciones o actividades artísticas de reflexión sobre cada tema. Y un día se presentan al público.

Liminal GR es un proyecto de creación emergente que celebra este año su quinta edición.

Liminal GR permite aproximaciones desde disciplinas diversas (teatro, danza, artes visuales, diseño, artesanía, música, antropología, literatura, estudios culturales, semiótica, periodismo, publicidad...). Nos interesa sobre todo analizar la ritualidad de nuestras creencias, como naturalizamos nuestras convicciones (trabajar, enamorarse, vestirse bien, hacer deporte, comer sano, ir de vacaciones ...) es decir, nos interesa reflexionar hasta qué punto pensamos que lo que hacemos es lo natural.

Liminal Gr is an open place for reflecting on the myths and automations of contemporary life. The way it works is simple: we suggest half a dozen subjects and we discuss them online. Creators and daring and/or spontaneous people propose actions or artistic activities for further contemplation of each theme. And eventually they are presented.

Liminal GR is a new creative project, this year celebrating its fifth edition.

Liminal GR uses a variety of disciplines in its approach: theatre, dance, visual arts, design, crafts, music, anthropology, literature, cultural studies, semiotics, journalism, publicity... We are mainly interested in analyzing the ritual aspects of our beliefs, how we normalise our convictions (working, falling in love, dressing well, engaging in sports, eating healthily, going on holiday...) That is, we are interested in looking at the extent to which we believe what we do is natural.

CICLES: Cabaret

El Desplume! Antic Teatre Cabaret

EDUARDO GIÓN i ANTIC TEATRE

A les 21 h. dels DIJOUS:

2 d'OCTUBRE

6 de NOVEMBRE

4 de DESEMBRE

ENTRADA: 10 euros
DURADA: 90 minuts

Mestre de Cerimònies: VICTOR GUERRERO
Mite: GILDA LOVE
Artistes per confirmar
Organitza: EDUARDO GIÓN

Vídeo: <https://vimeo.com/65303944>



Il·lustració sobre una fotografia de Pii Christofferson

Antic Teatre es vestirà amb lluentons. Un cop al mes, l'Antic Teatre Cabaret proposarà un recorregut pel verdader cabaret dels 70, pels seus locals, els seus artistes i el seu ambient canalla. Més que una obra de teatre, Antic Teatre Cabaret serà una festa, un tribut i un homenatge a tots aquells que van lluitar per donar-li color a una Barcelona gris i asfixiada.

Aquesta nova etapa del DESPLUME, alternarà als artistes de cabaret de tota la vida amb nous artistes que treballen partint de la base cabaretera amb performances i diferents disciplines artístiques, sempre inspirats en el cabaret dels 70.

Antic Teatre Cabaret serà un lloc de trobada pels amants d'aquest gènere i permetrà descobrir a aquells que ho desconeixen el que significa una verdadera vetllada cabaretera.

Eduardo Gión

Director de cinema, teatre i documentalista.

Durant alguns anys treballa com ajudant de direcció de curt-metratges i llarg-metratges en 35mm.

També participa en esdeveniments com 080 Barcelona, col·laborant amb fotògrafs com Miguel Villalobos per a la producció de la desfilada homenatge a Thierry Mugler.

Escriu i produeix reportatges per revistes com Candy Magazine als seus números d'estiu 2013 i hivern 2014, a més de dos nous reportatges pel proper número.

També col·labora per a la revista Paraíso Magazine al seu número de Juny 2014.

Antic Teatre se veste de lentejuelas. Una vez al mes, Antic Teatre Cabaret propondrá un recorrido por el verdadero cabaret de los 70, por sus locales, sus artistas y su ambiente canalla. Más que una obra de teatro, será una fiesta, un tributo y un homenaje a todos aquellos que lucharon por darle color a una Barcelona gris y asfixiada.

En esta nueva etapa, El Desplume alternará artistas de toda la vida del cabaret, con artistas nuevos, cuyo trabajo parte de las raíces del verdadero cabaret, con performances, y diferentes disciplinas artísticas siempre inspiradas en el cabaret de los 70.

Antic Teatre Cabaret será un lugar de encuentro para los amantes de este género y permitirá descubrir a aquellos que lo desconocen lo que significa una verdadera velada cabaretera.

Eduardo Gión

Director de cine, teatro y documentalista.

Durante algunos años trabaja como ayudante de dirección de cortometrajes y largometrajes en 35mm.

También participa en eventos como 080 Barcelona, colaborando con fotógrafos como Miguel Villalobos para la producción del desfile homenaje a Thierry Mugler.

Escribe y produce reportajes para revistas como Candy Magazine en sus números de verano 2013 y en el número de invierno 2014, además de dos nuevos reportajes para su próximo número.

También colabora para la revista Paraíso Magazine en su número de Junio 2014.

Antic Teatre dresses up in sequins! Once a month, Antic Teatre Cabaret will take us on a journey to the genuine cabaret of the 70s, visiting its venues, its artists and its rough and ready atmosphere. More than a performance, this will be a party, and a tribute to all those who fought to provide a touch of colour when Barcelona was grey and choking.

In this new phase, El Desplume will alternate career cabaret artistes with new artists whose work is based on the very roots of true cabaret, with performances and acts always inspired by the 70s.

Antic Teatre Cabaret will be a meeting point for all lovers of this genre and will show those who have never experienced it what a real cabaret night is all about.

Eduardo Gión

Cinema, theatre and documentary director.

He worked as assistant director on short and feature films in 35mm for several years.

Present at events such as 080 Barcelona, he has collaborated with many artists, including photographer Miguel Villalobos on production for a fashion show tribute to Thierry Mugler.

He has written and produced articles for Candy Magazine during the summer of 2013 and winter of 2014, as well as preparing two new reports for the next issue.

He also works for Paraíso Magazine for a report in the June 2014 issue.

VERA GARAT / TAMARA GÓMEZ / LUCÍA VALETA

Desde

6 de SETEMBRE a les 21 h.

7 de SETEMBRE a les 20 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 50 minuts

Direcció: VERA GARAT, TAMARA GÓMEZ, LUCÍA VALETA.

A escena: AMARANTA VELARDE (artista convidada), VERA GARAT i TAMARA GÓMEZ.

Disseny de llum: SANTIAGO RODRÍGUEZ TRICOT

Disseny de so: GONZALO DENIZ

Assistència en vestuari: CAROLINA GUERRA

Imatge i fotografia: NACHO CORREA

Amb el suport de l'Antic Teatre
i La Poderosa, espai per a la dansa i el seus contaminants.

Projecte allotjat per Taller Casarrodante, centre pel creixement
i l'expansió de la dansa contemporània i les arts del moviment,
acollint artistes amb el seus projectes, investigacions i creacions.

<http://residenciasartisticaspar.blogspot.com.es/>

Il·lustració sobre una fotografia de Nacho Correa

Desde és el resultat d'una investigació escènica de Vera Garat, Tamara Gómez, Lucía Valeta, Gonzalo Deniz y Santiago Rodríguez Tricot que va ser iniciada l'any 2012 tenint com a punt de partida les preguntes: Quan una fisicalitat es transforma en estat natural? On ens porta la persistència en els estats?

Prenem la idea de la persistència en els estats com una recerca en la qual el cos roman i s'instal·la en una fisicalitat particular fenomenològica.

Desde és una proposta estètica on la corporalitat es manifesta mitjançant la seva constància espai-temps derivant en mons possibles més enllà de la fisicalitat.

Vera Garat

Coreògrafa, docent i performer de dansa contemporània. Co-directora del programa Artistes en Residència PAR. Estudiant de la Llicenciatura en Arts Plàstiques i visuals IENBA, UdelaR. És integrant del grup d'investigació GIPACEE, IENBA-UDELAR. Rep la beca de creació FECCA del MEC.

Tamara Gómez

Llicenciada en Dansa, titulada per L'Hogeschool voor de Kunsten Arnhem, Holanda. Ballarina i creadora de dansa contemporània. Cursa el postgrau "Especialització en tendències contemporànies de Dansa" a l'IUNA, Buenos Aires (Argentina). Y el postgrau en Gestió Cultural, a UDELAR, (Uruguay). Co-directora del programa Artistes en Residència PAR.

Desde es el resultado de una investigación escènica de Vera Garat, Tamara Gómez, Lucía Valeta, Gonzalo Deniz y Santiago Rodríguez Tricot iniciada en el 2012 teniendo como foco inicial las preguntas: ¿Cuándo una fisicalidad se transforma en estado natural? ¿A dónde nos lleva la persistencia en los estados?

Tomamos la idea de la persistencia en los estados como una búsqueda en la que el cuerpo permanece y se instala en una fisicalidad particular fenomenològica.

Desde es una propuesta estética donde la corporalidad se manifiesta a través de su constancia espacio - tiempo derivando en mundos posibles más allá de la fisicalidad.

Vera Garat

Coreògrafa, docente y performer de dansa contemporània. Co directora del Programa Artistas en Residencia PAR. Estudiante de la Licenciatura en Artes Plásticas y Visuales IENBA, UdelaR. Integra el grupo de investigación GIPACEE, IENBA-UDELAR. Recibe la beca de creación FECCA del MEC.

Tamara Gómez

Licenciada en Danza, egresada de la Hogeschool voor de Kunsten Arnhem, Holanda. Bailarina y creadora en danza contemporània. Cursa el posgrado "Especialización en tendencias contemporàneas de Danza", en el IUNA, Buenos Aires, Argentina. Y el posgrado en Gestión cultural, en Udelar, Uruguay. Co-directora del Programa Artistas en Residencia, PAR.

Desde is the result of a performance investigation by Vera Garat, Tamara Gómez, Lucía Valeta, Gonzalo Deniz and Santiago Rodríguez Tricot that began in 2012 by looking at the following questions: When does a physical condition become a natural state? What happens when states become constant?

We took the idea of constant states to mean a search where the body remains and enters into a specific phenomenological physicality.

Desde is an aesthetic proposal in which corporeality becomes evident through its constancy in space and time, moving into potential worlds beyond physicality.

Vera Garat is a choreographer, teacher and performer of contemporary dance. She co-directs the Artists in Residence Programme PAR. She studied Plastic and Visual Arts at IENBA, UdelaR. She forms part of research group GIPACEE, IENBA-UDELAR and has received the FECCA grant for creation from MEC.

Tamara Gómez holds a degree in Dance from the Hogeschool voor de Kunsten in Arnhem, the Netherlands. She is a dancer and creator of contemporary dance. As a post-graduate she studied Specialisation in Contemporary Dance Trends at IUNA, Buenos Aires, Argentina and Cultural Management at Udelar, Uruguay. She co-directs the Artists in Residence Programme PAR.

QUIM BIGAS / FESTUCS

Crònica d'un espai de desgast

12 i 13 de SETEMBRE a les 21 h.

14 de SETEMBRE a les 20 h.

ENTRADA: 8 euros / 6 euros menors de 25 anys
DURADA: 50 minuts

Un projecte de FESTUCS

Direcció: QUIM BIGAS

Creació: ARNAU ALARCÓN, QUIM BIGAS, JOAN GARRIGA, GIL MATAS, ROCÍO PINTO, GENÍS POCH i LLUIS RUIZ.

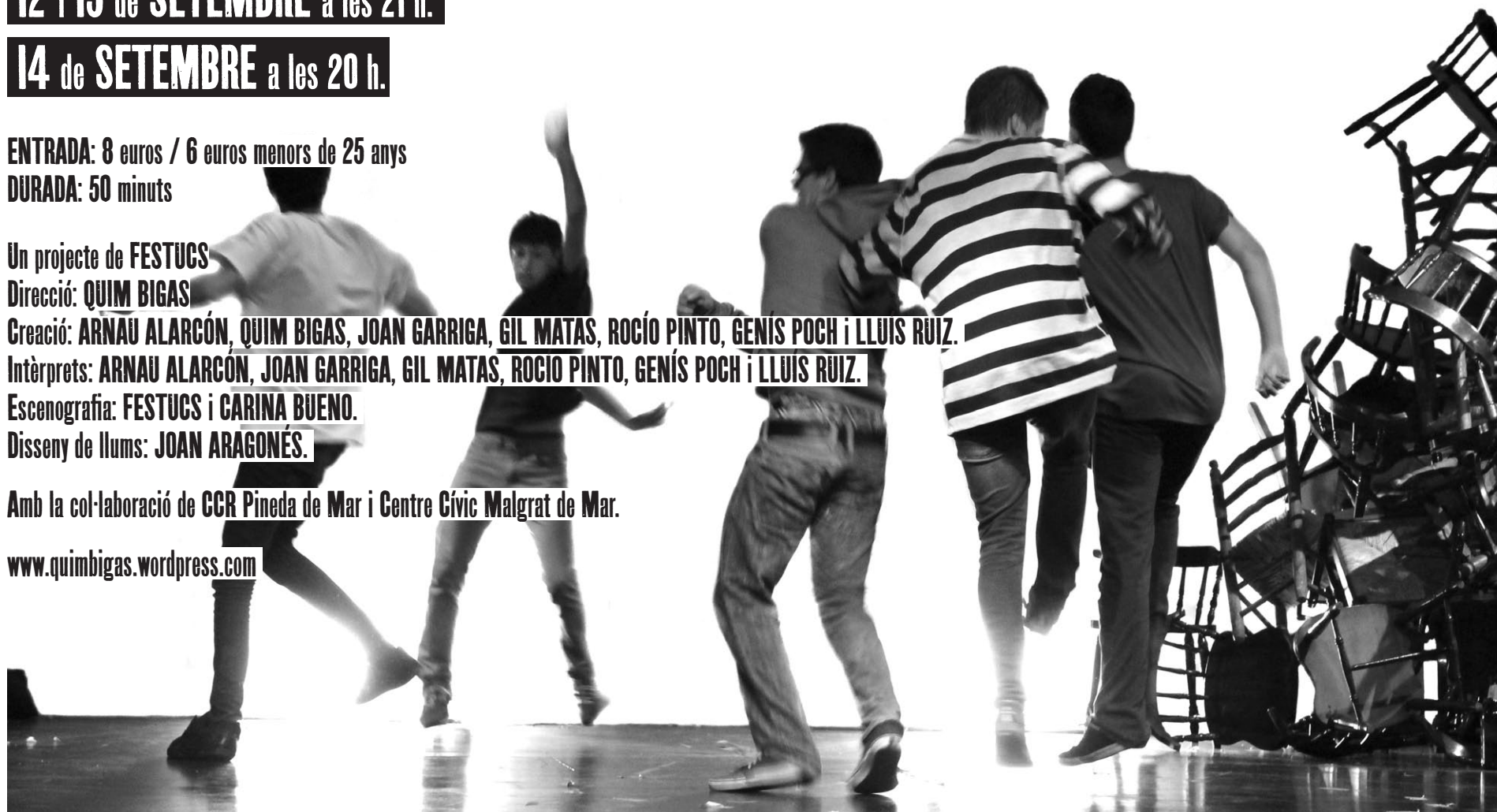
Intèrprets: ARNAU ALARCÓN, JOAN GARRIGA, GIL MATAS, ROCÍO PINTO, GENÍS POCH i LLUIS RUIZ.

Escenografia: FESTUCS i CARINA BUENO.

Disseny de llums: JOAN ARAGONÉS.

Amb la col·laboració de CCR Pineda de Mar i Centre Cívic Malgrat de Mar.

www.quimbigas.wordpress.com



FESTUCS és un projecte i una trobada entre l'artista multidisciplinar Quim Bigas i uns joves que actualment tenen entre 18 i 24 anys.

L'objectiu inicial va ser crear una obra que juxtaposés, per una banda, l'opció d'expressar-se per part d'un grup de joves i dir el què pensen davant d'un públic mitjançant els seus interessos artístics, i per l'altra, el seu propi procés d'investigació i experimentació en relació als llenguatges escènics menys convencionals.

A partir d'aquestes trobades, el grup ha anat perfilant els seus interessos i ha anat indagant en les seves preocupacions. El resultat és un híbrid entre la temàtica inicial i els seus desitjos com a grup.

El punt de partida de *Crònica d'un espai de desgast* és la violència interna, entesa com el conjunt de sensacions que s'acumulen a nivell intern a cada persona i que es manifesten a l'exterior en determinats actes i contextos. Quim Bigas treballa aquestes situacions amb els joves i els condueix cap a una revolució de la seva pròpia capacitat física en una proposta totalment contextual:

"Una nit. Una situació. Visions. Molt de moviment. Desgast. Compromís. Resistència."

FESTUCS és un projecte nascut de la trobada entre Arnau Alarcón, Joan Garriga, Gil Matas, Rocío Pinto, Genís Poch, Lluís Ruiz i altres joves d'edats semblants, amb Quim Bigas. Després de créixer junts i de formar-se en una escola de teatre amateur, ara tenen ganes de seguir aprenent tot posant a prova els seus propis cossos, la seva forma de pensar i les seves maneres de fer. FESTUCS és un experiment de principi a fi, és una trobada amb el simple desig de gastar, treure i crear productes artístics que ens ajudin a donar visibilitat als joves i a activar el pensament i la reflexió a partir de l'esdeveniment artístic.

FESTUCS es un proyecto y un encuentro entre el artista multidisciplinar Quim Bigas y unos jóvenes que actualmente tienen entre 18 y 24 años.

El objetivo inicial fue crear una obra que juxtaponga, por un lado, la opción de expresarse por parte de un grupo de jóvenes y decir lo que piensan delante un público mediante sus intereses artísticos, y por otra, su propio proceso de investigación y experimentación en relación a los lenguajes escénicos menos convencionales.

A partir de estos encuentros, el grupo ha ido perfilando sus intereses y ha ido indagando en sus preocupaciones. El resultado es un híbrido entre la temática inicial y sus deseos como grupo.

El punto de partida de "Crònica d'un espai de desgast" es la violencia interna, entendida como el conjunto de sensaciones que se acumulan a nivel interno en cada persona y que se manifiestan hacia el exterior en determinados eventos y contextos. Quim Bigas trabaja en estas situaciones con los jóvenes y los conduce a una revolución de su propia fiscalidad dentro de una propuesta totalmente contextual:

"Una noche. Una situación. Visiones. Mucho movimiento. Desgaste. Compromiso. Resistencia."

FESTUCS proyecto nacido a partir del encuentro entre Arnau Alarcón, Joan Garriga, Gil Matas, Rocío Pinto, Genís Poch, Lluís Ruiz con Quim Bigas. Después de crecer juntos y de formarse en una escuela de teatro amateur, ahora tienen ganas de seguir aprendiendo a la vez que ponen a prueba sus propios cuerpos, sus maneras de pensar y de hacer. FESTUCS es un experimento de principio a fin, es un encuentro alrededor del simple deseo de gastar, sacar y crear productos artísticos que nos ayuden a dar visibilidad a los jóvenes y a activar el pensamiento y la reflexión a partir del evento artístico.

FESTUCS is a project in which multidisciplinary artist Quim Bigas meets a group of people aged between 18 and 24.

The original idea was to create a piece of work that juxtaposes, on the one hand, the opportunities young people have to express themselves and say what they think in front of an audience using their artistic interests, and, on the other, their own research and experimentation process with regard to less conventional performance languages.

Through these encounters the group has been pinpointing its interests and examining its concerns. The result is a hybrid of the initial subject and their desires as a group.

The starting point for "Crònica d'un espai de desgast" is internal violence, understood as the feelings that build up internally in each person and that are expressed outwardly at determined events and in certain contexts. Quim Bigas works through these situations with the young performers and leads them to a revolution of their own physicality within a perfectly contextual scenario:

"One night. One situation. Visions. A lot of movement. Wear and tear. Commitment. Resistance."

FESTUCS emerged when Arnau Alarcón, Joan Garriga, Gil Matas, Rocío Pinto, Genís Poch and Lluís Ruiz met Quim Bigas. Having grown up together and been part of an amateur theatre school, their aim is to continue learning while testing their own bodies, their ways of thinking and acting. Festucs is an experiment from start to finish; it is an encounter centred on the simple idea of spending, extracting and creating artistic products that will allow us to give young people visibility and encourage thought and reflection with an artistic event.

NACHO FLORES COMPANY

Tesseract (work in progress)

20 de SETEMBRE a les 21 h.

21 de SETEMBRE a les 20 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 20/30 minuts

Equilibrista i Actor: NACHO FLORES

Músic i Regidor: SANDRO ANGIUS

Titellaire i Tècnica d'escena: ANAÉ BARTHELEMY

Col·laboradors: Circus Next 2014, Chemins de Creations 2013, Toulouse up 2013, Pact Studio Toulouse (LaGrainerie-Le Lido), Marie de Toulouse, FABER

Residències: Circa (Auch), La Grainerie (Toulouse), L'Usine (Toulouse), La Central (Barcelona), Antic Teatre/Adriatic (Barcelona), Universite Mirail (Paris), Escuela Circo Torino, Cirk Bover (Mallorca), Cirk'Eole (Metz), Ax-Animation (Ax-Les Thermes), Harri Xurri (País Vasco).

Il·lustració sobre una fotografia d'Andrea Marzchia



Tesseract dona sentit al significat més pur del circ: transformar l'ordinari en extraordinari. Amb una tècnica circense inèdita fins ara, ens fa gaudir de la seva plàstica i al mateix temps ens manté en màxima tensió amb equilibris impossibles.

L'Espectacle ens submergeix en un univers on els objectes i el mateix actor han de lluitar constantment amb la gravetat, un veritable atemptat contra Newton. Si Newton hagués vist l'espectacle, hagués tardat 10 anys més en descobrir la seva teoria (a menys que hagués caigut un dels cubs al seu cap).

En l'univers de *Tesseract* es creen escultures efímeres com mandales tibetans que transformen l'escenografia en una arquitectura de l'instant.

Nacho Flores va estudiar informàtica. Anys més tard va anar viure a Amsterdam on descobreix el circ. I després d'un llarg viatge on es forma a l'Escola Carampa, amb Mar Navarro, amb Lecop, a Buenos Aires, Moscou i Toulouse, decideix investigar i crear la seva pròpia disciplina.

Alessandro Angius és músic. Amb 10 anys d'experiència com a tècnic de llum i so, des de fa 3 anys es dedica al món del circ en exclusiva. Això li va permetre captar l'essència del circ i els seus moviments en espectacles de petit i gran format.

Anae, de pares músics i còmics, va néixer al mig de l'espectacle. Es va graduar a la ENSAIT. La seva curiositat per conèixer diferents pràctiques teatrals la va fer treballar amb la Royal Shakespeare Company, Royal de Luxe a França i amb l'Opera de Lyon, Burdeos, Toulouse, Touen i al Festival d'Opera de Aix en Provence.

Tesseract da sentido al significado más puro del circo: transformar lo ordinario en extraordinario. Con una técnica circense inèdita hasta el momento, nos hace disfrutar de su plástica y a la vez nos mantiene en máxima tensión con equilibrios imposibles.

El espectáculo nos sumerge en un universo donde los objetos y el propio actor tienen que luchar constantemente con la gravedad, un verdadero atentado contra Newton. Si Newton hubiera visto el espectáculo hubiera tardado 10 años más en sacar su teoría (a no ser que le hubiera caído uno de los cubos en su cabeza).

En el universo de *Tesseract* se crean esculturas efímeras cual mandala tibetano que convierten la escenografía en una arquitectura del instante.

Nacho Flores, estudió informática, años más tarde se va a vivir a Amsterdam donde descubre el circo. Y tras un largo viaje en el que se forma en la escuela de Carampa, con Mar Navarro y Lecop, en Buenos Aires, en Moscú y Toulouse, decide investigar y crear su propia disciplina.

Alessandro Angius es músico. Con 10 años de experiencia como técnico de luz y sonido, desde hace 3 años se ha dedicado únicamente al circo. Lo que le ha permitido captar su esencia y sus movimientos en los espectáculos de pequeñas carpas y hasta en las grandes salas de teatro.

Anae, de padres músicos y cómicos, nació en medio del espectáculo. Se graduó en la ENSAIT. Su curiosidad por conocer diversas prácticas teatrales la llevó a trabajar con la Royal Shakespeare Company, Royal de Luxe en Francia y en opera y el ballet con las óperas de Lyon, Burdeos, Toulouse, Rouen y el festival de ópera de Aix en Provence.

Tesseract gives meaning to the purest essence of circus: making something extraordinary from something ordinary. Visually compelling, this never-before-seen technique keeps us on the edge of our seats with impossible feats of equilibrium.

We enter a world where objects and the performer himself are in a constant struggle against gravity; a genuine challenge to Newton. Had Newton seen this show it would have taken him ten more years to come up with his theory (unless one of the cubes had fallen on his head).

In the *Tesseract* universe ephemeral sculptures are put together and taken apart like Tibetan mandalas, creating instant architecture on stage.

Nacho Flores studied IT and many years later went to live in Amsterdam where he discovered circus. And, after a long journey during which he trained at Carampa school, with Mar Navarro and Lecop, in Buenos Aires, Moscow and Toulouse, he decided to create and research his own technique.

Alessandro Angius is a musician. With 10 years of experience as a sound and lighting technician, he has devoted himself exclusively to circus for the past three, giving him a particular feel for its essence and movements, both in small top shows and big theatre events.

Anaé, whose parents are musicians and comedians, was born into performance. She graduated from ENSAIT. Her curiosity about different theatrical practices led her to work with the Royal Shakespeare Company, Royal de Luxe in France and in opera and ballet with the Lyon, Bordeaux, Toulouse and Rouen operas and the Aix en Provence opera festival.

PAQUIRO LÓPEZ

24/Septiembre/1980

24 de SETEMBRE a les 21 h.

ENTRADA: 8 euros
DURADA: 50 minuts

Creació, Direcció i Interpretació: PAQUIRO LÓPEZ
Responsable tècnic: JESSICA PARREÑO
Efectes Visuals: KIKE PALMA
Disseny de so: CARLAZZ
Veus: MUÑECA DE TRAPO

Coproducció: Antic Teatre/Adriantic

Vídeo: <http://vimeo.com/87675830>



Il·lustració sobre una fotografia d'Alessia Bombaci

En aquest treball busco allò que queda de mi, allò que s'esperava de mi, allò que vull de mi i, sobretot, allò que crec que sóc. Basant-me en la meua experiència personal. El destí que m'havien marcat abans de néixer, allò imposat i la lluita per deixar créixer el verdader jo interior.

Mitjançant la representació, la dansa, el moviment, la veu i amb l'ajut de la llum, que separarà el JO real, del JO manipulat per mi mateix, per a deixar veure allò que els altres volen; el meu JO lluitarà, ballarà, riurà, plorarà, mentirà per aconseguir créixer i ser realment el que sense voler vull.

Paquiró López. Nascut a la "Isla de León", Cádiz, en una família gitana d'antigues tradicions de la qual sóc l'únic mascle. Ja de petit tenia certes inquietuds artístiques. Vaig participar en diverses companyies de teatre amateur en espectacles de carrer.

Després d'una estància a UK, vaig estudiar Disseny de Moda i Patronatge Industrial a Jerez de la Frontera. He col·laborat en projectes d'artistes com Agneta Lamprianidou o Vicens Mayans, a més d'altres peces de cabaret i dansa.

Una primera aproximació de la peça 24/SEPTIEMBRE/1980, es va presentar a l'edició d'Informales de La Poderosa (Febrer, 2013). La peça ha anat evolucionant i amb aquesta representació, que serà l'última es tanca el procés.

En este trabajo busco lo que queda de mí, lo que se esperaba de mí, lo que quiero de mí y, sobretodo, quién creo que soy. Basándome en mi experiencia personal. El destino que me habían marcado antes de nacer, lo impuesto y la lucha por dejar crecer mi verdadero yo interior.

Mediante la representación, la danza, el movimiento, la voz y con la ayuda de la luz, que separará el YO real, del YO manipulado por mí mismo para dejar ver lo que los demás quieren. Mi YO luchará, bailará, reirá, llorará, mentirá para conseguir crecer y ser realmente lo que sin querer quiero.

Paquiró López. Nacido en la "Isla de León", Cádiz, en una família gitana de antiguas tradiciones en la cual soy el único varón. Ya de pequeño tenía ciertas inquietudes artísticas. Participé en diversas compañías de teatro amateur en espectáculos de teatro de calle.

Después de una estancia en U.K, estudié Diseño de Modas y Patronaje Industrial en Jerez de la Frontera. He colaborado en proyectos de artistas como Angela Lamprianidou o Vicens Mayans, además de otras piezas de cabaret y danza.

Una primera aproximación de la pieza 24/SEPTIEMBRE/1980, se presentó en la edición de Informales de La Poderosa (Febrero, 2013), ha ido evolucionando y con esta representación, que será la última, se cierra el proceso.

In this work I am searching for what remains of myself, what was expected of me, what I want from myself and above all, who I think I am, based on my personal experience. The fate assigned to me before birth, what was imposed on me; and the struggle to allow my real inner self to grow.

Using acting, dance, movement, voice, and assisted by lighting that will separate the real self from the self that I manipulate to show what others want to see, my actual self will fight, dance, laugh, cry and lie in order to grow and truly be what I unwittingly want to be.

Paquiró López. Born in the Isla de León, in Cádiz, I am the only male child of a traditional gypsy family. Already as a child I had certain artistic leanings. I took part in several street theatre shows with amateur theatre companies.

After a stint in the UK, I studied Fashion Design and Industrial Pattern-Making in Jerez de la Frontera. I have taken part in projects with various artists including Angela Lamprianidou and Vicens Mayans, and in cabaret and dance performances.

An initial version of the piece 24/SEPTIEMBRE/1980 was shown at the Informales sessions at La Poderosa (February 2013). The piece has continued to develop and with this performance, the last, the process is brought to a close.

QUIMERA ROSA

(SEXUS 3)

Capítol I: Pris (aka La Violinista)

26 i 27 de SETEMBRE a les 21 h.

28 de SETEMBRE a les 20 h.

ENTRADA: 8 euros
DURADA: 60 minuts

Creació i Performance: QUIMERA ROSA
Creació de pròtesis sonores: QUIMERA ROSA juntament amb la xarxa de coneixements que aporta el trans[hack]feminisme i la cultura lliure

Tot el so i el vídeo de la peça està generat en directe

<http://quimerarosa.tumblr.com>

Vídeo: <http://vimeo.com/quimerarosa/laviolinista>

Il·lustració sobre una fotografia d'Elise Charbey



Recordant *La Pianista* d'Elfriede Jelinek, aquesta performance revesteix l'univers de *Blade Runner*, versió post-porno.

Aquí les replicants s'han allunyat definitivament de la humanitat... Barrejant escenes de surrealisme cyberpunk amb pràctiques sexuals no convencionals, les sEXUS 3 transformen els seus cossos en instruments sexo-sonors mitjançant pròtesis electròniques connectades a la carn amb tècniques BDSM.

Tot el so d'aquesta peça està generat en directe pel contacte entre els cossos. Les Quimera Rosa condensen aquí els seus sis anys d'experiments electro-químics i, per acomiadar-se de Barcelona, us conviden a una nova versió, especialment concebuda per aquesta presentació a l'Antic. Us sotmetreu al seu test d'empatia?

Quimera Rosa és un laboratori d'experimentació i investigació sobre identitats, cos i tecnologia. El seu treball s'ha presentat en carrers, centres d'art, universitats, museus, centres ocupats i festivals. Hereves de les pràctiques transfeministes i queers, fan del cos una plataforma d'intervenció pública, generant ruptures en la frontera entre allò públic i el privat.

Concebeixen la sexualitat com a una creació artística i tecnològica i experimenten amb identitats híbrides que desdibuixen les fronteres entre natural/artificial, normal/anormal, home/dona, homo/hétero, humà/màquina...

La major part del seu treball és col·laboratiu, basat en tecnologia DIY i, sempre lliure de patents i codis propietaris.

Haciendo un guiño a *La Pianista* de Elfriede Jelinek, esta performance revisita el universo de *Blade Runner*, versión post-porno.

Aquí las replicantes se han alejado definitivamente de la realidad... Mezclando escenas de surrealismo cyberpunk con prácticas sexuales no convencionales, las sEXUS 3 transforman sus cuerpos en instrumentos sexo-sonoros mediante prótesis electrónicas conectadas a la carne con técnicas BDSM.

Todo el sonido de esta pieza está generado en directo por el contacto entre los cuerpos. Quimera Rosa condensa aquí sus seis años de experimentos electro-químicos y, para despedirse de Barcelona, os invita a una nueva versión, especialmente concebida para esta presentación en el Antic. ¿Os someteréis a su test de empatía?

Quimera Rosa es un laboratorio de experimentación e investigación sobre identidades, cuerpo y tecnología, cuyo trabajo se ha presentado en calles, centros de arte, universidades, museos, centros ocupados y festivales.

Herederas de las prácticas transfeministas y queers hacen del cuerpo una plataforma de intervención pública, generando rupturas en la frontera entre lo público y lo privado.

Conciben la sexualidad como una creación artística y tecnológica y experimentan con identidades híbridas que desdibujen las fronteras entre natural/artificial, normal/anormal, hombre/mujer, homo/hetero, humano/máquina...

La mayor parte de su trabajo es colaborativo, basado en tecnología DIY y, siempre libre de patentes y códigos propietarios.

With a nod to 'The piano teacher' by Elfriede Jelinek, this performance revises the universe of *Blade Runner* in a post porn version: here, the replicants have left humanity for good... mixing scenes of cyberpunk surrealism with non-conventional sexual practices, the sEXUS 3 transform their bodies into sexo-sounding instruments through electronic prostheses connected to the flesh with BDSM techniques.

The sound of this piece is generated live by contact between the bodies. Quimera Rosa condense into this performance their six years of electro-chemical experiments, and as part of their farewell to Barcelona, you are invited to this new version, specially conceived for presentation at the Antic. Will you submit to our empathy test?

Quimera Rosa [Pink Chimera] is a lab that researches and experiments on body, technology and identities, whose work has been presented in streets, art centres, universities, museums, squats and festivals

Heirs of transfeminist and queer practices, they make bodies a platform for public intervention, breaking the limits between the public and the private.

They understand sexuality as a technological and artistic creation and experiment with hybrid, flexible and changing identities that can blur the borders between natural/artificial, normal/abnormal, man/woman, hetero/homo, human/machine...

Most of their work is developed as a collaboration based on DIY technologies and a free culture paradigm.

MARINA COLOMINA i MAGDALENA PTASZNIK

Surplus

8 i 9 d'OCTUBRE a les 21 h.

ENTRADA: 6 euros
DURADA: 60 minuts

ESTRENA

Coreografia i interpretació: **MARINA COLOMINA i MAGDALENA PTASZNIK**

Amb el suport de:
Center in Motion Choreographer's Workspace, Wawer District de Varsòvia,
el Ministeri Polac de Cultura i National Heritage, Adam Mickiewicz Institute.

Co-producció Antic Teatre / Adriatic

<http://marinacolomina.wordpress.com/>
<http://magdalenptasznik.wordpress.com/>



SURPLUS concep la pràctica coreogràfica com una tecnologia per a la producció del present i el cos com l'artefacte que l'activa.

La nostra pràctica utilitza allò virtual (imaginari/mental) i allò real (materialitat/cos), i intenta amb això manipular la percepció (entesa com quelcom actiu i mòbil). Treballant l'articulació del cos, la imatge, el temps i l'espai amb el fi de tornar a configurar, re-contextualitzar, tornar a establir connexions, re-dirigir, re-presentar i re-investigar la percepció d'una manera expandida.

Surplus vol donar visibilitat a l'articulació del cos i el pensament, donar transparència i facilitar múltiples modes de veure i de pensar; dels cossos i les ments tant dels que es mouen com dels que observen.

Marina Colomina ha desenvolupat un treball de repercussió internacional com a coreògrafa i artista visual. Es va graduar en Belles Arts (UB, 2007) i a la School of New Dance Development (AHK, Amsterdam, 2013). Ha treballat com a performer per artistes com Deborah Hay, Ann Liv Young i Magdalena Ptasznik, entre d'altres. També ha participat en workshops i projectes amb artistes com La Ribot, Kristie Simson i Robert Stein. La seva obra audiovisual i gràfica es va exposar a Barcelona.

Magdalena Ptasznik compon representacions mitjançant el treball amb la coreografia i la dansa. Es va graduar en Sociologia (Varsòvia, 2005). Va estudiar a L'AHK (Amsterdam) amb Debora Hay, Ria Higler, Meg Stuart i Robert Steijn, entre d'altres. Va ser reconeguda amb la beca DanceWEB (Impulstanz). És co-creadora del primer centre de treball per a la dansa i la coreografia a Varsòvia – Centrum W Ruchu.

SURPLUS concibe la pràctica coreogràfica com una tecnologia para la producció del presente y el cuerpo como el artefacto que lo activa.

Nuestra práctica emplea lo virtual (imaginario/mental) y lo real (materialidad/cuerpo), e intenta con ello manipular la percepción (entendida como algo activo y móvil). Trabajando la articulación del cuerpo, la imagen, el tiempo y el espacio con el fin de volver a configurar, re-contextualizar, volver a establecer conexiones, re-dirigir, re-presentar y re-investigar la percepción de una manera expandida.

Surplus quiere dar visibilidad a la articulación del cuerpo y el pensamiento, dar transparencia y facilitar múltiples modos de ver y de pensar; de los cuerpos y las mentes tanto de los que se mueven como de los que observan.

Marina Colomina ha desarrollado un trabajo de repercusión internacional como coreógrafa y artista visual. Se graduó en Bellas Artes (UB, 2007) y School of New Dance Development (AHK, Amsterdam, 2013). Ha trabajado como performer para artistas como Deborah Hay, Ann Liv Young y Magdalena Ptasznik, entre otros. Ha participado en workshops y proyectos con artistas como La Ribot, Kristie Simson o Robert Steijn. Su obra audiovisual y gráfica se ha expuesto en Barcelona.

Magdalena Ptasznik compone representaciones a través del trabajo con la coreografía y la danza. Se graduó en Sociología (Varsovia, 2005). Estudió en AHK (Amsterdam) con Debora Hay, Ria Higler, Meg Stuart y Robert Steijn, entre otros. Ha sido reconocida con la beca DanceWEB (Impulstanz). Es co-creadora del primer centro de trabajo para la danza y la coreografía en Varsovia - Centrum w Ruchu.

SURPLUS perceives choreography as a technology for producing the present, and the body as the device that activates this.

Our practice takes the virtual (imagined/mental) and the real (material/body) and uses them in an attempt to manipulate perception, understood as something active and mobile. We work on body articulation, image, time and space with the aim of reconfiguring, re-contextualising and re-establishing connections; redirecting, re-presenting and re-investigating this perception from a wider angle.

Surplus aims to provide visibility for the articulation of body and thought, to provide transparency and facilitate multiple ways of seeing and thinking; of bodies and minds, both those that move and those that observe.

Marina Colomina has developed internationally acclaimed work as a choreographer and visual artist. She holds degrees in Fine Arts (Barcelona University 2007) and Dance (School of New Dance Development, AHK, Amsterdam, 2013) and has worked for artists such as Deborah Hay, Ann Liv Young and Magdalena Ptasznik among others, as well as taking part in workshops and projects with La Ribot, Kristie Simson and Robert Stein among others. Her audio-visual and graphic work has been exhibited in Barcelona.

Magdalena Ptasznik composes representations through her work with choreography and dance. She holds a Sociology degree (Warsaw, 2005) and studied at AHK in Amsterdam with Deborah Hay, Ria Higler, Meg Stuart and Robert Steijn, among others. She has been awarded the DanceWEB (Impulstanz) grant. She is co-creator of the first centre of work on dance and choreography in Warsaw: Centrum w Ruchu.

JAVIER CUEVAS // solucions dramàtiques //

El amor es un perro que viene del infierno

10 i 11 d'OCTUBRE a les 21 h.

12 d'OCTUBRE a les 20 h.

ESTRENA a CATALUNYA

ENTRADA: 8 euros
DURADA: 75 minuts

Posada en escena i dramaturgia: JAVIER CUEVAS
Actuants: GRISELDA LAYÑO, JAVIER CUEVAS
Espai sonor: CARLOS RAMOS + CARO CEICE
Música original i adaptacions: CARLOS RAMOS
Espai escènic: JAVIER CUEVAS
Il·luminació, projeccions i so: CARLOS RAMOS
Imatge i disseny de portada: JAVIER CUEVAS

Amb el suport de Canarias Crea

www.solucionesdramaticas.com

Vídeo: <https://vimeo.com/83834088>



El amor es un perro que viene del infierno és una pràctica escènica sobre l'afecte, la por, les relacions, la norma i la prohibició creada a partir de visions i textos de Charles Bukowsky i de George Bataille encadenats amb paraules, accions i paisatges ideats per l'autor des d'allò biogràfic i fantàstic. Disposada en capes en una con-fusió de dimensions (temps i espai) i de cossos (presents i absents), on el que no es diu és més important que el que es diu.

El amor es un perro... ens presenta una escena fràgil on els "únics veritats" han de veure amb la part fosca de la nostra història i amb el que es dilueix entre els espais normatius i políticament correctes de les nostres vides.

Javier Cuevas (Múrcia, 1973). Creador, actuant i programador. Director del Laboratorio de Artes en Vivo del Teatro Leal de La Laguna (Tenerife) orientat a la creació al voltant de les noves dramaturgies i les pràctiques escèniques contemporànies. Amb *GRACIAS (1°) LÍMITES* comença a produir les seves pròpies peces al mateix temps que col·labora com a dramaturgista, performer, en el disseny sonor, escènic i de producció en projectes aliens (Cía. Ferroviaria, Isabel Delgado, Carlota Mantecón, Acerina Amador, Masu Fajardo, Roberto G. Mesa). L'any 2012 va estrenar *HAMLET POST SCRIPTUM* de Roberto G. de Mesa, una coproducció del Teatre Victoria, Premi Escena Miriñaque 2013 a la millor interpretació masculina i obra nominada als Premis Réplica 2013.

El amor es un perro que viene del infierno es una práctica escènica sobre el afecto, el miedo, las relaciones, la norma y la prohibición creada a partir de visiones y textos de Charles Bukowsky y de George Bataille encadenados con palabras, acciones y paisajes ideados por el autor desde lo biográfico y lo fantástico. Dispuesta en capas en una con-fusión de dimensiones (tiempo y espacio) y de cuerpos (presentes y ausentes), donde lo que no se dice es más importante que lo que se dice.

El amor es un perro... nos presenta una escena fràgil donde las "únicas verdades" tienen que ver con la parte oscura de nuestra historia y con lo que se diluye entre los espacios normativos y políticamente correctos de nuestras vidas.

Javier Cuevas (Murcia, 1973). Creador, actuante y programador. Director del Laboratorio de Artes en Vivo del Teatro Leal de La Laguna (Tenerife) orientado a la creación en torno a las nuevas dramaturgias y las prácticas escènicas contemporàneas. Con *GRACIAS (1°) LÍMITES* comienza a producir sus propias piezas al mismo tiempo que colabora como dramaturgista y performer, en el diseño sonoro, escènic y de producció en proyectos ajenos (Cía. Ferroviaria, Isabel Delgado, Carlota Mantecón, Acerina Amador, Masu Fajardo, Roberto G. Mesa). En 2012 estrena *HAMLET POST SCRIPTUM* de Roberto G. de Mesa coproducido por el Teatro Victoria, Premio Escena Miriñaque 2013 a la Mejor Interpretación Masculina y obra nominada a los Premios Réplica 2013.

Love is a dog from hell is a performance about affections, fear, relationships, norms and prohibitions constructed from Charles Bukowsky and George Bataille's texts and thoughts, mixed with words and actions devised by Javier Cuevas using biographies and fantasies.

Arranged in layers of (con)fused dimensions (space and time) and bodies (present and absent) where the unspoken is more important than the spoken, *Love is a dog from hell* shows a fragile scenario where the sole truths are linked with the dark side of our personal history and with the blurred line between the regulated and politically correct areas of our life.

Javier Cuevas (Murcia, 1973) is a performer, stage director and programmer. Director of Leal Theater Performing Arts Laboratory in La Laguna (Tenerife) works around contemporary performing practices and new dramaturgy. With *THANKS (1°) LIMITS*, he starts to produce his own projects at the same time that collaborates with another artists like performer, dramaturgista, stage director, composer and sound designer and producer (Cía. Ferroviaria, Isabel Delgado, Carlota Mantecón, Acerina Amador, Masu Fajardo, Roberto G. Mesa). In 2012 premiers *HAMLET POST SCRIPTUM*, coproduced with Teatro Victoria (Tenerife), 2013 Escena Miriñaque Best Performer Award and Réplica Awards Nominated.

SETEMBRE

6/09 a les 21h.
7/09 a les 20h.
VERA GARAT, TAMARA GÓMEZ, LUCÍA VALETA
Desde
Nous llenguatges del cos

8/09 a les 21h.
FLUX CLUB
Cicle: Club de Vídeo d'autor

12 i 13/09 a les 21h.
14/09 a les 20h.
QUIM BIGAS / FESTUGS
Crònica d'un espai de desgast
Noves dramatúrgies

15/09 a les 21h.
FLUX CLUB
Cicle: Club de vídeo d'autor

20/09 a les 21h.
21/09 a les 20h.
NACHO FLORES COMPANY
Tesseract (workinprogress)
Circ, multidisciplinar

24/09 a les 21h.
PAIRO LÓPEZ
24/Septiembre/1980
Teatre físic

26 i 27/09 a les 21h.
28/09 a les 20h.
QUIMERA ROSA
[sEXUS 3] Capítol 1. Pris(aka La Violinista)
Cyborg post-porn/BDSM body noise/gender hacking

30/09 a les 20h.
LIMINAL GR
Viure empresonat
Cicle: Espai de difusió creativa

OCTUBRE

2/10 a les 21h.
ANTIC TEATRE CABARET: EL DESPLUME!
Cicle: Cabaret

3 i 4/10 a les 21h.
5/10 a les 20h.
FESTIVAL INFLUX 2014 (vídeo a escena)
Cicle: Arts escèniques audiovisuals

ANTIC TEATRE - CALENDARI S

6/10 a les 21h.
FLUX CLUB
Cicle: Club de vídeo d'autor

8 i 9/10 a les 21h.
**MARINA COLOMINA,
MAGDALENA PTASZNIK**
Surplus
ESTRENA Nous llenguatges del cos

10 i 11/10 a les 21h.
12/10 a les 20h.
JAVIER CUEVAS //
SOLUCIONES DRAMÁTICAS//
El amor es un perro
que viene del infierno
**ESTRENA
A CATALUNYA** Noves dramatúrgies

14/10 a les 20h.
LIMINAL GR
Artesania de l'insult
Cicle: Espai de difusió creativa

17 i 18/10 a les 21h.
19/10 a les 20h.
FESTIVAL INFLUX 2014 (vídeo a escena)
Cicle: Arts escèniques audiovisuals

20/10 a les 21h.
FLUX CLUB
Cicle: Club de vídeo d'autor

23 i 24/10 a les 21h.
TRIULET + DEBORAH TORRES
Suliloqui
ESTRENA Concert/dansa/multidisciplinar

25/10 a partir de les 18h.
ASSOCIACIÓ
SPOKEN WORD BARCELONA
Spoken Orality
Spoken Word i poesia escènica

30/10 hora a confirmar.
TRANSILVANIA CLUB
Multidisciplinar

31/10 hora a confirmar.
ANTIC HORROR PICTURE SHOW
Festival de curtmetratges de terror

SEPTEMBRE A DESEMBRE 2014

NOVEMBRE

01/11 a les 21h.

02/11 a les 20h.

SLEEPWALK COLLECTIVE

Karaoke

Noves dramatúrgies

2/11 a les 12h.

ANTIC FOR KIDS!: BRUC BROTHERS COMPANY

Osset Meu

Teatre infantil musical multilingüe

3/11 a les 21h.

FLUX CLUB

Cicle: Club de vídeo d'autor

6/11 a les 21h.

ANTIC TEATRE CABARET: EL DESPLUME!

Cicle: Cabaret

7 i 8/11 a les 21h.

9/11 a les 20h.

HORMAN POSTER

Magia Simpática

Noves dramatúrgies

ESTRENA
A CATALUNYA

10/11 a les 21h.

FLUX CLUB

Cicle: Club de vídeo d'autor

11/11 a les 20h.

LIMINAL GR

Tenir cotxe és poder

Cicle: Espai de difusió creativa

13 i 14/11 a les 21h.

PABLO FIDALGO

O estado salvaxe. Espanha 1939.

Pel·lícula + conferència performativa

ESTRENA
A CATALUNYA

15/11 a les 21h.

LOS TORREZNOS

La Cultura

Noves dramatúrgies

ESTRENA
A CATALUNYA

16/11 a les 19h.

LOS TORREZNOS

La Economía

Noves dramatúrgies

ESTRENA
A CATALUNYA

20, 21 i 22/11 a les 21h.

23/11 a les 20h.

AGNÉS MATEUS

Hostiando a M

Noves dramatúrgies

30/11, a les 12h.

ANTIC FOR KIDS!: MAMMA JAZZ

Mel Semé & Mamma Proof

Jam session familiar

DESEMBRE

04/12 a les 21h.

ANTIC TEATRE CABARET: EL DESPLUME!

Cicle: Cabaret

5/12 a les 20h.

ISABEL OLLÉ, QUIM CABANILLAS, VEÏNES del CASC ANTIC

Ritme en el Temps

Projecte artístic comunitari

6-7/12 a les 20:30h.

CORPOLOGIA

Performance

9/12 a les 20h.

LIMINAL GR

Tot a 100 i menys

Cicle: Espai de difusió creativa

11 i 12/12 a les 21h.

GICHI-GICHI DO

Péndula (eppur si muove)

Performance - art sonor

ESTRENA
A CATALUNYA

13/12 a les 21h.

14/12 a les 20h.

NÚRIA ANDORRÀ & DORY SÁNCHEZ

FH23

Concert-performance

ESTRENA

18/12 a les 20h.

LIMINAL GR

Liminal Gr 5 anys, grans èxits

Cicle: Espai de difusió creativa

19, 20 i 21/12 hora a confirmar.

LABUENA COMPAÑÍA

20 passes de formiga són 2 passes de gegant

Teatre/dansa per a nens i nenes

ESTRENA

31/12 - 01/01 a partir de l'01:00h.

FESTA de CAP d'ANY de l'ANTIC TEATRE

TRIULET + DEBORAH TORRES

Suliloqui

23 i 24 d'OCTUBRE a les 21 h.

ENTRADA: 10 euros

DURADA: 50 minuts

ESTRENA

Ball: DEBORAH TORRES

Llums i vídeo: FERNANDO LIESA

Música: GERARD ROSICH i MIQUEL FERRES

Co-producció: Antic Teatre/Adriantic

www.triulet.cat



Suliloqui és un solo de dansa, música en directe i videoprojecció. La música juga amb l'harmonia, les formes i el temps i junt amb les textures i les projeccions mostren la nuesa del solo.

Suliloqui indaga en el descobriment del JO i desvela com s'han constituït les idees sobre la dualitat ment/cos. Per reconquerir una altra nuesa i vestir una nova singularitat.

L'escenari és el rerefons a partir del qual tota corporeïtat es troba immersa. És com el món que marca els límits de tot moviment però alhora permet que qualsevol cos es mostri.

Suliloqui és el raonar-se d'un mateix sense l'auxili de cap raó.

Triulet (Miquel Ferrés i Gerard Rosich) fan rock instrumental i treballen altres llenguatges. Després d'una etapa col·laborant amb els poetes G. Horta i E. Casasses, Triulet inicia el diàleg amb la dansa i el vídeo a *Suliloqui*. Han publicat els discos *Àridmètric*, *Tira-li l'alè* i *Balada de l'Holandès Errant*.

Deborah Torres balla, fa coreografies i assisteix a Blanca Li a la seva companyia. Inicia la seva pròpia companyia amb Veronique Teindas amb *Mar i Muntanya*, un espectacle on la dansa s'alterna amb el teatre i la performance. Amb *Suliloqui*, Torres s'alia amb Triulet per desenvolupar totes les potencialitats coreogràfiques de la forma solo.

Fernando Liesa fa vídeo i treballa en l'àmbit cinematogràfic on ha participat en diferents projectes.

Suliloqui es un solo de danza con música en directo y videoproyección. La música juega con la armonía, las formas y el tiempo y junto a las texturas y las proyecciones muestran la desnudez del solo.

Suliloqui indaga en el descubrimiento del YO y desvela como se han construido las ideas sobre dualidad mente/cuerpo. Para reconquistar la desnudez y vestir una nueva singularidad.

El escenario es el trasfondo en el que todo lo corpóreo se encuentra inmerso. Es como el mundo que marca los límites de todo movimiento pero permite al mismo tiempo que cualquier cuerpo se muestre.

Suliloqui es el razonar-se de uno mismo sin el auxilio de ninguna razón.

Triulet (Miquel Ferrés y Gerard Rosich) hacen rock instrumental y trabajan otros lenguajes. Después de una etapa colaborando con los poetas G. Horta y E. Casasses, Triulet inicia el diálogo con la danza y el vídeo en *Suliloqui*. Han publicado los discos *Àridmètric*, *Tira-li l'alè* y *Balada de l'Holandès Errant*.

Deborah Torres baila, hace coreografías y asiste a Blanca Li en su compañía. Inicia su propia compañía con Veronique Teindas con *Mar i Muntanya*, un espectáculo donde la danza se alterna con el teatro y la performance. Con *Suliloqui*, Torres se alía con Triulet para desarrollar todas las potencialidades coreográficas de la forma solo.

Fernando Liesa hace vídeo y trabaja en el ámbito cinematográfico donde ha participado en diferentes proyectos.

Suliloqui is a dance solo with live music and video projections. The music plays with harmonies, forms and time, and together with texture and the projections evokes the nakedness of the solo.

Suliloqui delves into the discovery of the self and reveals how ideas on the duality of mind and body have been constructed, in order to reconquer nakedness and put on a new singularity.

The stage is the backdrop for everything in which the body is submerged. It's like the world that shows the limits of all movement but at the same time allows any body to show itself.

Suliloqui is self-reasoning with no help from reason.

Triulet (Miquel Ferrés and Gerard Rosich) are instrumental rock musicians and work with other languages. After a period collaborating with poets G. Horta and E. Casasses, Triulet embarked on a dialogue with dance and video in this, *Suliloqui*. Their published works are *Aridmetric*, *Tira-li l'alé* and *Balada de l'Holandès Errant*.

Deborah Torres is a dancer, choreographer and assistant for Blanca Li. She began her own company with Veronique Teindas, their first show, *Mar i Muntanya*, a mixture of dance, theatre and performance. In *Suliloqui*, Torres joins forces with Triulet to develop all the choreographic potential of solo performance.

Fernando Liesa is a video artist and works in the film world on different projects.

ASSOCIACIÓ SPOKEN WORD BARCELONA

Spoken Orality

DISSABTE 25 d'OCTUBRE

18:00 h. - TAULA RODONA

“Oralitat extàtica, connectar amb la font”

SHERI-D WILSON (Calgary/Canadà)

KAIE KELLOUGH (Montréal/Canadà)

MÓNICA CALDEIRO (BCN)

VÍCTOR LÓPEZ (BCN)

ENTRADA: Gratuïta

20 h. - RECITAL

SHERI-D WILSON (Poeta)

JAAP BLONK (Poeta)

KAIE KELLOUGH (Poeta)

DANI ORVIZ (Poeta)

MÓNICA CALDEIRO (Poeta)

VÍCTOR LÓPEZ (Poeta)

VISIONESPANORAMIK (Música i Poesia)

I més...

ENTRADA: 7 euros



Recital d'Spoken Word i poesia escènica. Nit de força poètica organitzada per l'Associació Spoken Word Barcelona, que comptarà amb la presència de poetes internacionals i nacionals de gran energia i qualitat com Sheri-D Wilson, fundadora i directora del Calgary Spoken Word Festival i una de les poetes més importants de Canadà; Kaie Kellough, poeta sonor de Montréal (Canadà); Dani Orviz, referent de la poesia escènica al nostre país; Mónica Caldeiro, una de les veus més potents de l'escena poètica de Barcelona; Víctor López, poeta sonor barceloní; i el duet de hip-hop i poesia Visionespanoramik amb les seves atmosferes envoltants.

Abans de l'espectacle: taula rodona sobre la tradició oral “Oralitat extàtica, connectar amb la font”.

L'Associació Spoken Word Barcelona és un col·lectiu que té com a principal objectiu la difusió i promoció de l'art de la paraula parlada i de la poesia escènica a la nostra ciutat. En aquest sentit, vol connectar poetes de Barcelona i de la resta de l'estat amb artistes dedicats a l'oralitat a nivell internacional.

Recital de Spoken Word y poesia escènica.

Noche de fuerza poética organizada por la Asociación Spoken Word Barcelona, que contará con la presencia de poetas internacionales y nacionales de gran energía y calidad como Sheri-D Wilson, fundadora y directora del Calgary Spoken Word Festival y una de las poetas más importantes de Canadà; Kaie Kellough, poeta sonoro de Montréal (Canadà); Dani Orviz, referente de la poesia escènica en nuestro país; Mónica Caldeiro, una de las voces más potentes de la escena poética de Barcelona; Víctor López, poeta sonoro barcelonés; y el dúo de hip-hop y poesia Visionespanoramik con sus envolventes atmósferas.

Antes del espectáculo: mesa redonda sobre la tradición oral “Oralidad extática, conectar con la fuente”.

La Asociación Spoken Word Barcelona es un colectivo cuyo principal objetivo es la difusión y promoción del arte de la palabra hablada y de la poesia escènica en nuestra ciudad. En este sentido, quiere conectar poetas de Barcelona y del resto del estado con artistas dedicados a la oralidad a nivel internacional.

Spoken Word reading.

A night of poetic strength organised by “Associació Spoken Word Barcelona” with international and national poets of great energy and high quality such as Sheri-D Wilson, founder and director of Calgary Spoken Word Festival and one of the most well-known poets in Canada; Kaie Kellough, sound poet from Montréal (Canada); Dani Orviz, reference on the poetry scene in Spain; Mónica Caldeiro, one of most powerful voices in Barcelona; Víctor López, sound poet from Barcelona; and the hip-hop and poetry duo Visionespanoramik with their surrounding atmospheres.

Before the show: panel discussion on oral tradition “Ecstatic orality, connecting with source”.

Spoken Word Barcelona is an association whose main objective is to spread and promote the art of Spoken Word and the poetry scene in Barcelona. In pursuit of this aim they connect poets from Barcelona and Spain with artists dedicated to orality in the rest of the world.

SLEEPWALK COLLECTIVE

Karaoke

1 de NOVEMBRE a les 21 h.

2 de NOVEMBRE a les 20 h.

ENTRADA: 8 euros / DURADA: 60 minuts

Creació: SLEEPWALK COLLECTIVE

Interpretació: IARA SOLANO i SAMMY METCALFE

Espai Visual: IARA SOLANO

Text i espai sonor: SAMMY METCALFE

Disseny de Llums: DAVID ALCORTA

L'espectacle compta amb el suport de:

Battersea Arts Centre (Londres), Residence (Bristol), Azala Espacio de Creación (Álava), T.A.E. Vitoria-Gasteiz e Instituto Etxepare.

<http://www.sleepwalkcollective.com>

<https://www.facebook.com/SleepwalkCollective>

@Sleep_lk

<http://sleepwalkcollective.tumblr.com>

Vídeo: <http://vimeo.com/sleepwalkcollective/karaoke>



Il·lustració sobre una fotografia d'Alessia Bombacci

Catastròficament inexpressiu i superficialment insípid, **KARAOKE** és un espectacle sobre l'amor i coets per a 2 intèrprets i una màquina. Funcionant com un karaoke a l'ús, l'espectacle és un exercici d'anti-teatralitat descaradament cínic o patèticament honest, depenent de com ho miris. Aquesta nit ens despedim, amb una cançó en technicolor, d'aquest sorollós i vertiginós segle XXI. I al final, en la darrera tonada, podem cantar tot junts...

Difuminant la ironia i la sinceritat, interès i avoriment, fantasia i "realitat", aquest espectacle ha estat concebut com un "himne superficial". Com una espècie de carta d'amor al fràgil i fred món de la comunicació massiva i aquesta delicada intimitat mediada dins de la qual passem gran part de les nostres vides perduts.

Sleepwalk Collective és una companyia internacional d'art en viu i teatre experimental que crea íntimes experiències escèniques per a teatres entre Espanya i el Regne Unit. La companyia crea peces emotives i sensorials, definides per una estètica minimalista i un toc seductor i perillós, que emergeix de la fascinació que senten els seus membres per la cultura popular i les complexitats de les seves relacions amb altres.

Fundada a Londres l'any 2006 per Iara Solano (Espanya), Sammy Metcalfe (Regne Unit) i Malla Sofia Pessi (Finlàndia), la companyia resideix actualment a Vitoria-Gasteiz, on compta amb el suport de Factoria de Fuegos i la Sala Baratzta.

A més de a Espanya i al Regne Unit, Sleepwalk Collective va presentar el seu treball en altres 9 països europeus i a Austràlia, i va formar part de la programació de prestigiosos teatres com The Barbican (Londres), i festivals com el d'Avignon.

Catastróficamente inexpressivo y superficialmente insípido, **KARAOKE** es un espectáculo sobre amor y cohetes para 2 intérpretes y una máquina. Funcionando como un karaoke al uso, el espectáculo es un ejercicio de anti-teatralidad descaradamente cínico o patéticamente honesto, dependiendo de cómo lo mires. Esta noche nos despedimos, con una canción en technicolor, de este ruidoso y vertiginoso siglo XXI. Y al final, cuando llegue el último estribillo, podemos cantar todos juntos...

Difuminando ironía y sinceridad, interés y aburrimiento, fantasía y realidad, este espectáculo ha sido concebido como un "himno a lo superficial". Como una especie de carta de amor al frágil y frío mundo de la comunicación masiva y esa delicada intimidad mediada dentro de la cual pasamos gran parte de nuestras vidas perdidos.

Sleepwalk Collective es una compañía internacional de arte en vivo y teatro experimental que crea íntimas experiencias escénicas para teatros entre España y Reino Unido. La compañía crea piezas emotivas y sensoriales, definidas por una estética minimalista y un toque seductor y peligroso, que emergen de la fascinación que sienten sus miembros por la cultura popular, y las complejidades de sus relaciones con otros.

Fundada en Londres en el 2006 por Iara Solano (España), Sammy Metcalfe (Reino Unido) y Malla Sofia Pessi (Finlandia), la compañía reside actualmente en Vitoria-Gasteiz, donde cuenta con el apoyo de Factoria de Fuegos y la Sala Baratzta.

Además de en España y Reino Unido, Sleepwalk Collective ha presentado su trabajo en otros 9 países europeos y en Australia, y formado parte de la programación de prestigiosos teatros como The Barbican (Londres), y festivales como el de Avignon.

Catatonically deadpan, gratuitously vapid and gleefully strung out, **KARAOKE** is a performance about love and rockets for 2 performers and an autocue. Playing out as an actual karaoke, with the text and action read off a screen and projected for the audience to see, this show is an exercise in anti-theatricality that's either brazenly cynical or pathetically honest depending on how you want to look at it. There will be an awkward kind of chemistry; a kind of narcotic grace. And when the chorus kicks in we can all sing along...

Blurring irony and sincerity, interest and boredom, fantasy and reality, this show was created as a kind of "hymn to the superficial", a love letter of sorts to the paper-thin world of affectless communication and softly mediated intimacy that we seem to spend so much of our lives now lost inside of.

Sleepwalk Collective is an award-winning live-art and experimental theatre group creating intimate performance experiences between the UK and Spain. They make fragile, nocturnal works for theatres and other spaces, emerging from a fascination with pop culture junk, intoxication, and the mysteries and complexities of our relationships with one another.

Formed in London in 2006 by Iara Solano Arana (Spain), Malla Sofia Pessi (Finland) and Sammy Metcalfe (UK), the company is currently based in the Spanish Basque Country, where their work is supported by Factoria de Fuegos.

As well as touring extensively across the UK and Spain, Sleepwalk Collective have presented work in 9 other European countries as well as Australia, including performances at The Barbican (London), and Avignon Festival.

HORMAN POSTER

Magia Simpática

7 i 8 de NOVEMBRE a les 21 h.

9 de NOVEMBRE a les 20 h.

ESTRENA a CATALUNYA

ENTRADA: 8 euros
DURADA: 60 minuts

Creació: HORMAN POSTER

Interpretació: MATXALEN DE PEDRO, IGOR DE QUADRA, MBAYE SENE

Texts: HORMAN POSTER, MBAYE SENE

Producció: HORMAN POSTER, MBAYE SENE

Vestuari: HORMAN POSTER, OLATZ DE QUADRA

Assistència dramàtica: MARIA IBARRETXE

Il·luminació: OSCAR GRIJALBA

Amb el suport de: Gobierno Vasco, Centro cultural de Urduliz, Muelle 3 danza+creación, Festival BAD de Bilbao, Etxepare Institutoa.
Agraïments: Teatro Pradillo, Teatro Ensalle

www.hormanposter.wordpress.com

Vídeo: <https://vimeo.com/93899971>



“La facultat mimètica no és una altra cosa que la compulsió màgica de ser semblants a altres”
(W. Benjamin)

Som descendents del mono o ascendents dels àngels? Va ser la mà de Pierrot la que va encendre el foc del gran colonialisme europeu? És la màgia un instint de supervivència? Una “guerrilla girl”, un xaman que creua el mar en avió, un Pierrot en busca de la sensibilitat romàntica...

Magia Simpática és el resultat de la trobada, les diferents cultures, el postcolonialisme i l'història que ens van contar.

Horman Poster (2010) és un projecte col·laboratiu entre Matxalen de Pedro i Igor de Quadra que sorgeix de l'interès d'investigar, compartir i construir un llenguatge poètic per a l'escena partint d'una mirada en diàleg des dels nostres cossos amb el present, l'història i biografies.

Fins ara hem creat 3 treballs: *Follow ni* (2010), *After you* (2011) i *Pasado perfecto / Iragan perfektua* (2011-12).

Així mateix, junt amb la coreògrafa Olatz de Andrés, co-gestionem l'espai Muelle 3 Danza+Creación com una tasca de formació i suport a les pràctiques escèniques contemporànies a Bilbao.

“La facultad mimética no es otra cosa que la compulsión mágica de ser semejantes a otros.”
(W. Benjamin)

¿Descendemos del mono o ascendemos de los ángeles? ¿fue la mano de Pierrot la que prendió el fuego del gran colonialismo europeo? ¿es la magia un instinto de supervivencia? Una guerrilla girl, un chamán que cruza el mar en avión, un Pierrot en busca de la sensibilidad romántica...

Magia simpática es el resultado del encuentro, las diferentes culturas, el postcolonialismo y la historia que nos contaron.

Horman Poster (2010) es un proyecto colaborativo entre Matxalen de Pedro e Igor de Quadra que surge del interés en investigar, compartir y construir un lenguaje poético para la escena partiendo de una mirada en diálogo desde nuestros cuerpos con el presente, la historia y biografías.

Hasta el momento hemos creado 3 trabajos: *Follow ni* (2010), *After you* (2011) y *Pasado perfecto / Iragan perfektua* (2011-12).

Así mismo, junto a la coreógrafa Olatz de Andrés, cogestionamos el espacio Muelle3 danza+creación como una labor de formación y apoyo a las prácticas escénicas contemporáneas en Bilbao.

“Mimesis is nothing other than the magical compulsion to be like others.” (W. Benjamin)

Are we descended from apes or are we ascending towards the angels? Was it Pierrot's hand that lit the brand of European colonialism? Is magic a survival instinct? A guerrilla girl; a shaman who crosses the sea in a plane; a Pierrot searching for romantic sensitivity...

Sympathetic magic is the result of meetings, different cultures, post-colonialism and the history we were told.

Horman Poster (2010) is a collaborative project between Matxalen de Pedro and Igor de Quadra that emerged from a joint interest in investigating, sharing and creating a personal poetic language for the stage, based on a perception of our bodies in communication with the present, the past and the stories of people's lives.

To date we have devised 3 shows: *Follow ni* (2010), *After you* (2011) and *Pasado perfecto / Iragan perfektua* (2011-2012).

At the same time we co-manage Muelle3 danza+creación with choreographer Olatz de Andrés, as a way of training and supporting contemporary performance arts in Bilbao.

PABLO FIDALGO

O estado salvaxe. Espanha 1939

13 i 14 de NOVEMBRE a les 21 h.

ESTRENA a Catalunya

ENTRADA: 8 euros
DURADA: 55 minuts

Una performance de PABLO FIDALGO LAREO sobre les pel·lícules de MANUEL LAREO COSTAS
Digitalitzades per eSe8
Editades per XURXO CHIRRO
Interpretació: MERCEDES FERNÁNDEZ VAZQUEZ

Producció i web: AMALIA AREA

"O estado salvaxe. Espanha 1939" ha estat creada entre Galícia, Portugal i Argentina.
Produïda pel MARCO, Museu d'Art Contemporani de Vigo.
Coproduïda pel Centro Párraga (Murcia) i Festival Temps d'Imágenes (Lisboa).

Amb el suport de la Fundació START-Centro de Investigaciones Artísticas de Buenos Aires,
Festival Bad-Museo Guggenheim Bilbao, Centro Cultural Vilaflor (Guimarães),
O espaço do tempo (Montemor-o-novo), i Zé dos bois (Lisboa).
Seleccionada pel projecte "Fabulamundi. Playwrite Europa" 2013/2014.

pablofidalgo.com

Vídeo: vimeo.com/84706110

Una performance creada després de moltes converses amb la meua àvia, l'única actriu d'aquesta peça.

Utilitzant imatges en super8 gravades pel meu avi des dels anys 50 fins als 80, reescrivem la història de la meua família, i al mateix temps, la història d'Espanya des de la Guerra Civil fins ara.

És el testimoni d'una dona que va passar molt temps en silenci i que té un gran desig de parlar, molt a aclarir, molt a reparar. En una carta dirigida a les seves nêtes, la meua àvia, va teixint la seva biografia i qüestionant-se tot el seu passat, el seu present i el seu futur, en un exercici d'honestetat brutal que dóna llum sobre el que significa estar vius avui.

Pablo Fidalgo Lareo (Vigo, 1984) ha publicat els llibres *La educación física* (Pre-textos), *La retirada* (Premi Injuve 2012) i *Mis padres: Romeo y Julieta* (Pre-textos, 2013). De 2004 a 2013 va formar part de la companyia La Tistura.

L'any 2013 va estrenar *O estado salvaxe. Espanha 1939*, la seva primera peça escènica en solitari. El seu treball s'ha presentat a Espanya, Portugal, Itàlia, França, Alemanya, Polònia, Uruguai, Brasil i Argentina.

Ha comissariat cicles d'arts escèniques per a MARCO (Vigo), Alhóndiga Bilbao, i Festival BAD (Bilbao). Ha col·laborat amb els artistes Claudia Dias, Miguel Bonneville, Ana Borralho i Joao Galante, entre d'altres. Viu i treballa a Lisboa.

Una performance creada després de moltes converses amb la meua àvia, l'única actriu de la peça.

A través de imatges en súper8 gravades por mi abuelo desde los años 50 hasta los 80, reescribiremos la historia de mi familia, y al mismo tiempo, la historia de España desde la guerra civil hasta nuestros días.

Es el testimonio de una mujer que ha pasado mucho tiempo en silencio y que tiene un gran deseo de hablar, mucho que aclarar, mucho que reparar. En una carta dirigida a sus nietas, mi abuela va tejiendo su biografía y cuestionándose todo su pasado, su presente y su futuro, en un ejercicio de honestidad brutal que arroja luz sobre lo que significa estar vivos hoy.

Pablo Fidalgo Lareo (Vigo, 1984) ha publicado los libros "La educación física" (Pre-textos, 2010), "La retirada" (Premio Injuve 2012) y "Mis padres: Romeo y Julieta" (Pre-textos, 2013). Entre 2004 y 2013 formó parte de la compañía La Tistura.

En 2013 estrena *O estado salvaxe. Espanha 1939*, su primera pieza escènica en solitario. Su trabajo ha sido presentado en España, Portugal, Italia, Francia, Alemania, Polonia, Uruguay, Brasil y Argentina.

Ha comisariado ciclos de artes escèniques para MARCO (Vigo), Alhóndiga Bilbao, y Festival BAD (Bilbao). Ha colaborado con los artistas Claudia Dias, Miguel Bonneville y Ana Borralho y Joao Galante, entre otros. Vive y trabaja en Lisboa.

A performance created from several conversations with my grandmother, the sole actress in the piece.

Using some Super 8 films recorded by my grandfather between the 50s and the 80s we will rewrite my family history, and at the same time, Spanish history from the Civil War up to the present day.

This is the testimony of a woman who kept silent for a long time, and who now wants to speak up, to clarify, to repair. In a letter to her granddaughters, my grandmother relates her life story while questioning her whole past, present and future, with a brutal honesty that sheds light on the meaning of being alive nowadays.

Pablo Fidalgo Lareo (Vigo, 1984) has published the books *La educación física* (Pre-textos, 2010), *La retirada* (Injuve Poetry Award 2012) and *Mis padres: Romeo y Julieta* (Pre-textos, 2013). Between 2004 and 2013, he was a member of theatre company La Tistura.

In 2013, he premiered *O estado salvaxe. Espanha 1939*, his first solo performance work. His work has been featured in Spain, Portugal, Italy, France, Germany, Poland, Uruguay, Brazil and Argentina.

He was curator of performance arts for MARCO (Vigo), Alhóndiga Bilbao, Festival BAD (Bilbao). He has collaborated with artists Claudia Dias, Miguel Bonneville and Ana Borralho and Joao Galante, among others. He lives and works in Lisbon.



Il·lustració sobre una fotografia de Marco Vigo

LOS TORREZNOS

La Cultura + La Economía

15 de NOVIEMBRE a les 21 h. : LA CULTURA

16 de NOVIEMBRE a les 19 h. : LA ECONOMÍA

ESTRENA a CATALUNYA

ENTRADA: 8 euros (cada espectáculo)
DURADA: 55 minuts (cada espectáculo)

Una producció de Los Torreznos
Intèrprets: RAFAEL LAMATA i JAIME VALLAURE

"La Economía" és una coproducció del Centro de Arte 2 de Mayo (CA2M)

www.lostorreznos.es



La Cultura és un treball que parteix de tres afirmacions, "No hi ha ningú incult", "Si et tallen el cap no hi ha cultura" i "La cultura és un passatemps de la mort", per a definir el terme cultura en la societat actual i la visió i relació que Los Torreznos, com a éssers humans occidentals, tenen amb la cultura.

La Economía és una performance que proposa un apropament a aquest assumpte etern però de pesada actualitat. En aquest cas, explora un tipus de llenguatge que utilitza la narració basada en una projecció de textos, a l'estil del cinema mut.

La Economía s'ha convertit en un relat que convé fer evident per a sortir de la fantasia que ens controla.

Los Torreznos (J. Vallaure i R.Lamata), són considerats com un dels grups dedicats a la creació artística independent més importants d'Espanya (Bienal de Venècia 2007). El seu art és una exploració conceptual en el terreny social, polític i de les costums més arrelades.

Treballen junts des de 1992 en diferents projectes en el territori de "l'art experimental". Investiguen en la forma d'explicar les coses, però no perquè sols uns pocs puguin entendre-ho, sino perquè qualsevol persona, a la seva manera, s'apropi a quelcom diferent del que ens tenen acostumats.

Els seus treballs s'han presentat en diferents llocs del món, entre d'altres: Finlàndia, Rússia, Noruega, Palestina, Alemanya, França, Xina, Jordània, Bèlgica, Estats Units, Egipte, Anglaterra, Suïssa i Espanya.

La Cultura, es un trabajo que parte de tres afirmaciones, "No hay nadie inculto", "Si te cortan la cabeza no hay cultura" y "La cultura es un pasatiempo de la muerte", para definir el término cultura en la sociedad actual y la visión y la relación que Los Torreznos, como seres humanos occidentales, tienen con la cultura.

La Economía es una performance que propone un acercamiento a este asunto eterno pero de pesada actualidad. En este caso, explora un tipo de lenguaje que utiliza la narración basada en una proyección de textos, al estilo del cine mudo.

La Economía se ha convertido en un relato que conviene hacer evidente para salir de la fantasía que nos controla.

Los Torreznos (J. Vallaure y R. Lamata), compone uno de los grupos dedicados a la creación artística independiente más importantes de España (Bienal de Venecia 2007). Su arte es una exploración conceptual en el terreno social, político y de las costumbres más arraigadas.

Trabajan juntos desde 1992 en diferentes proyectos en el territorio del "arte experimental", investigan en la forma de contar las cosas, pero no para que sólo unos pocos puedan entenderlo, sino para que cualquier persona, a su manera, se acerque a algo diferente de lo que nos tienen acostumbrados.

Sus trabajos se han presentado en diversos lugares del mundo, entre otros: Finlandia, Rusia, Noruega, Palestina, Alemania, Francia, China, Jordania, Bèlgica, Estados Unidos, Egipto, Inglaterra, Suiza y España.

La Cultura (Culture) uses three statements: "No-one lacks culture"; "If your head is cut off there's no culture"; and "Culture is the pastime of death" to define the word culture in today's society and the vision of and relationship with culture held by Los Torreznos, humans from the Western world.

La Economía (The Economy) is a performance that takes on this perennial and tediously current subject. For the occasion, it will explore narrative language composed of projected texts, as in silent movies.

La Economía has become a tale that needs to be told so we can emerge from the fantasy controlling us.

Los Torreznos (J.Vallaure and R. Lamata) are one of the most important groups dedicated to independent artistic creation in Spain (Venice Biennale, 2007). Their art is a conceptual exploration of deep-rooted habits and our social and political environments.

They have worked together since 1992 on a variety of projects to do with 'experimental art'; they research ways of recounting things so that understanding is not limited to a select few but anybody in their own way can access something different to what they're used to.

Their works have been shown around the world, including Finland, Russia, Norway, Palestine, Germany, France, China, Jordan, Belgium, the USA, Egypt, the UK, Switzerland and Spain.

AGNÉS MATEUS

Hostiando a M

20, 21 i 22 de NOVEMBRE a les 21 h.

23 de NOVEMBRE a les 20 h.

ENTRADA: 10 euros
DURADA: 90 minuts

Una coproducció de l'Antic Teatre i Festival Escena Poblenou
Amb la col·laboració del GREC 2014 Festival de Barcelona

Creació, direcció i interpretació: **AGNÉS MATEUS**
Ajudant de direcció i creació: **QUIM TARRIDA**
Responsable tècnic: **MÍRIAM UBANET**
Imatge i audiovisuals: **QUIM TARRIDA**
Vestuari: **NIEVES CASQUETE i AGNÉS M.**

Amb la col·laboració de Díficil Equilibrio i ISMA MENGUAL

Agraïments: Díficil Equilibrio, Isma Mengual, Joan Coll, Media Flow, Larry, Joaquim Gil, Ateneu Cooperatiu La Base, Jorge Albuerne.

Encara em resulta estrany que entreu i mireu un espectacle des de la vostra cadira. La realitat és a dins o fora? Disparar. Disparar per la boca. Disparar amb les mans. Disparar fins a dins del cor.

Frases que me gustan y que he copiado de unos cuantos sitios:

Mantengo una relación complicada con la realidad. Estamos inmersos en un Festival de Problemas. Lo de disparar no es más que una rutina, una serie de pasos que siempre se repiten. Cuando los circuitos del cerebro están prendidos, los circuitos de la violencia están apagados. Disparar un arma de fuego provoca las mismas reacciones químicas en el cerebro que un beso apasionado. Tener predisposición para el odio. La naturaleza no nos ayuda, pero la cultura tampoco nos ha salvado. Pensar en positivo para aliviar el dolor produce el efecto contrario. El amor es un autoengaño que no debe dejar de existir.

Frases nuestras de cada día, dánoslas señor.

Agnés Mateus (Barcelona 1967)

Cursà paral·lelament la carrera de Periodisme i els seus estudis de Teatre, fins que va entrar al món de la interpretació ja fa força anys, de la mà de Txiqui Berraondo i Manuel Lillo a Barcelona. Els primers anys compagina estudis de teatre i dansa. Però hi ha una data vital que defineix la seva trajectòria: l'any 2006 i la creació del Col·lectiu General Elèctrica. Formarà part del nucli de creació de la General Elèctrica fins a la seva dissolució, vuit anys més tard. Performer i artista multidisciplinar, treballa amb Juan Navarro, Roger Bernat, Rodrigo García i Simona Levi, amb els que continua col·laborant en diversos projectes a l'actualitat.

"Mateus es el escenario de esa esencialidad. Un rigor que nace de un sentido de la responsabilidad y una libertad que hacen de la interpretación una de las muchas formas de expresión que ella podría concebir"
Juan Carlos Olivares

Todavía me resulta extraño que entréis y miréis un espectáculo desde vuestra silla. ¿La realidad está dentro o fuera? Disparar. Disparar por la boca. Disparar con las manos. Disparar hasta dentro del corazón.

Frases que me gustan y que he copiado de unos cuantos sitios:

Mantengo una relación complicada con la realidad. Estamos inmersos en un Festival de Problemas. Lo de disparar no es más que una rutina, una serie de pasos que siempre se repiten. Cuando los circuitos del cerebro están prendidos, los circuitos de la violencia están apagados. Disparar un arma de fuego provoca las mismas reacciones químicas en el cerebro que un beso apasionado. Tener predisposición para el odio. La naturaleza no nos ayuda, pero la cultura tampoco nos ha salvado. Pensar en positivo para aliviar el dolor produce el efecto contrario. El amor es un autoengaño que no debe dejar de existir. Frases nuestras de cada día, dánoslas señor.

Agnés Mateus (Barcelona 1967)

Cursó paralelamente la carrera de Periodismo y sus estudios de Teatro, hasta que entró en el mundo de la interpretación, ya hace bastantes años, de la mano de Txiqui Berraondo y Manuel Lillo en Barcelona. Los primeros años compagina estudios de teatro y danza. Pero hay una fecha vital que define su trayectoria: el año 2006 y la creación del Colectivo General Eléctrica. Formará parte del núcleo de creación de la General Eléctrica hasta su disolución, ocho años más tarde. Performer y artista multidisciplinar, trabaja con Juan Navarro, Roger Bernat, Rodrigo García y Simona Levi, con los que sigue colaborando en diferentes proyectos en la actualidad.

"Mateus es el escenario de esa esencialidad. Un rigor que nace de un sentido de la responsabilidad y una libertad que hacen de la interpretación una de las muchas formas de expresión que ella podría concebir"
Juan Carlos Olivares

I still find it odd that you should come in and watch a show from your seat. Is reality inside or outside? Shoot. Shoot your mouth. Shoot with your hands. Shoot into the heart.

Sentences I like that I've copied from various sources: I have a difficult relationship with reality. We're in the middle of a Festival of Problems. Shooting is just a routine, a series of steps endlessly repeated. When the circuits of the brain are switched on, the circuits for violence are switched off. Letting off a firearm creates the same chemical reaction in the brain as a passionate kiss. To have a predisposition for hatred. Nature doesn't help us, but culture hasn't saved us either. Thinking positive to alleviate pain has the opposite effect. Love is a delusion that should never cease to exist. Give us this day our daily sentences, O Lord.

Agnés Mateus (Barcelona 1967)

She studied journalism and theatre simultaneously before entering the world of performance, some years ago now, alongside Txiqui Berraondo and Manuel Lillo in Barcelona. The first few years she trained in drama and dance. But there is one particular date that defines her career: 2006, when the Colectivo General Eléctrica was created. She was part of the creative nucleus of General Eléctrica until its dissolution eight years later. Performer and multidisciplinary artist, she has worked with Juan Navarro, Roger Bernat, Rodrigo García and Simona Levi, and continues to collaborate with them on various projects.

"Mateus is the staging of this essentiality. A rigour born of a sense of responsibility and a freedom that makes performance one of the many forms of expression she could imagine"
Juan Carlos Olivares



Il·lustració sobre una fotografia de Quim Tarrida

ISABEL OLLÉ, QUIM CABANILLAS i VEÏNES DEL CASC ANTIC

Ritme en el temps

Projecte comunitari de l'Antic Teatre amb les veïnes del casc antic

5 de DESEMBRE a les 20 h.

ENTRADA: Taquilla Inversa
DURADA: 60 minuts aprox.

Creació: Veïnes del barri del Casc Antic:
AURORA ROIG, NÚRIA GRACIA, PILAR BAJO,
ALSI FERNÁNDEZ, ROSARIO GUERRA, TERESA PEIRÓ,
PEPITA BUSTAMANTE, MARIA CARME RODRÍGUEZ,
CARMEN PEAGUDA i PILAR BAYOD

Direcció: ISABEL OLLÉ i QUIM CABANILLAS

Producció: Antic Teatre

Amb la col·laboració de Ajuntament de Barcelona (Districte de Ciutat Vella),
Casal de Gent Gran del carrer Comerç, Casal de Joves Palau Alòs, Convent de Sant Agustí

<http://www.tea-tron.com/anticateatre/blog/category/projecte-comunitari/>

VÍDEOS:

<https://vimeo.com/81024921>

<https://vimeo.com/67146734>

Il·lustració sobre una fotografia d'Alessia Bombaci

Ja fa dos anys que les veïnes de l'Antic Teatre ballen regularment a la nostra sala. Elles són la Carmen, la Teresa, la Pepi, la Pili, l'Aurora, la Rosario, l'Alsi, la Pilar, la Núria i la M^a Carme. Totes dones d'entre 65 i 91 anys, veïnes del Casc Antic de Barcelona. Algú ha comentat, després de veure-les, que podrien ser les "iaies" que tenim alguns a casa, o bé les "iaies" que algunes serem algun dia. I és que elles es mereixen, més que ningú, i al seu mateix barri, disposar de visibilitat, espai i recursos per a poder expressar de forma artística tot allò que tenen per explicar.

Amb aquesta, ja seran set les mostres artístiques al públic de l'Antic Teatre, formant part, inclús, en dues ocasions, de la programació del Festival GREC. En cada actuació, elles es proposen un nou repte i intenten portar cada cop més lluny la seva capacitat artística, alliberant aquella creativitat que se'ls hi havia quedat amagada durant tant de temps.

El projecte comunitari de l'Antic Teatre amb els seus veïns consisteix en la realització de tallers de dansa i moviment dirigits a la gent gran i la presentació de mostres artístiques de forma regular durant l'any. Amb això es fa accessible el llenguatge i l'expressió artística de la dansa, amb els beneficis que pot tenir en relació a la inclusió i cohesió social. De la mateixa manera es fan més visibles les necessitats i formes d'expressió de la gent més invisible del nostre barri: la gent gran.

El projecte també inclou diferents activitats per a fomentar la relació intergeneracional, entre els més grans i els més joves del barri.

Ya hace dos años que las vecinas del Antic Teatre bailan regularmente en nuestra sala. Ellas son Carmen, Teresa, Pepi, Pili, Aurora, Rosario, Alsi, Pilar, Núria y M^a Carme. Todas son mujeres entre 65 y 91 años, vecinas del Casc Antic de Barcelona. Alguien ha comentado, después de verlas, que podrían ser las "yayas" que tenemos algunos en casa, o bien las "yayas" que seremos algunas algún día. Y es que ellas se merecen, más que nadie, y en su mismo barrio, disponer de visibilidad, espacio y recursos para poder expresar de forma artística todo lo que tienen para explicar.

Con ésta, ya serán siete las muestras artísticas al público del Antic Teatre, formando parte, incluso, en dos ocasiones, de la programación del Festival GREC. En cada actuación, ellas se proponen un nuevo reto y intentan llevar cada vez más lejos su capacidad artística, liberando esa creatividad que se les había quedado escondida durante tanto tiempo.

El proyecto comunitario del Antic Teatre con sus vecinos consiste en la realización de talleres de danza y movimiento dirigidos a la gente mayor y la presentación de muestras artísticas de forma regular durante el año. Con esto se hace accesible el lenguaje y la expresión artística de la danza, con los beneficios que puede tener en relación a la inclusión y cohesión social. Así mismo se hacen más visibles las necesidades y formas de expresión de la gente más invisible de nuestro barrio: la gente mayor.

El proyecto también incluye diferentes actividades para fomentar la relación intergeneracional, entre los más mayores y los más jóvenes de nuestro barrio.

Some of our neighbours have been dancing regularly in our auditorium for two years now. They are Carmen, Teresa, Pepi, Pili, Aurora, Rosario, Alsi, Pilar, Núria and Maria Carme; all women aged between 65 and 91, who live in Barcelona's Casc Antic neighbourhood. Someone said, after seeing them perform, that they could well be the 'grannies' some of us have at home, or even the 'grannies' we ourselves will become some day. And the fact is that they deserve more than anyone to have, in their own neighbourhood, the visibility and the access to space and resources necessary for the artistic expression of all they have to tell us.

This will be their seventh performance in front of an Antic Teatre audience. They have even been part of the GREC Festival twice. At each presentation they face new challenges and take their artistic capabilities ever further, freeing up the creativity that was hidden to them for so long.

The Antic Teatre's community project with his neighbourhood consists of dance and movement workshops for older people and a series of public performances over the year. This provides access to the language and artistic expression of dance with the accompanying benefits that this has in terms of social inclusion and cohesion. At the same time, we create awareness of the needs and methods of expression of the least visible members of our community – the elderly.

Also included in the project are various activities designed to encourage relations across the generational divide, between the eldest and youngest residents of our neighbourhood.

CORPOLOGIA

Corpologia

6 i 7 de DESEMBRE a les 20:30 h.

ESTRENA

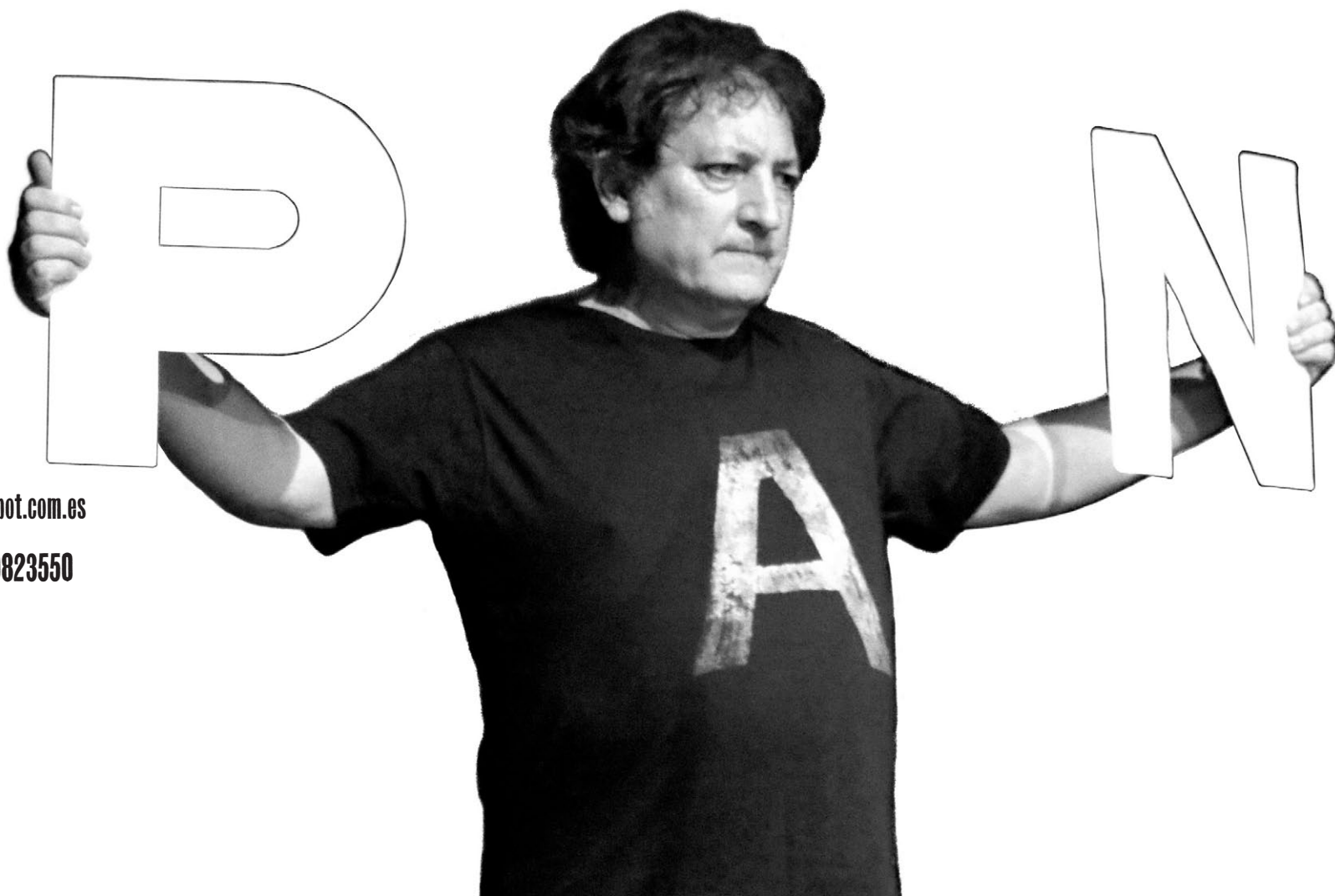
ENTRADA: 8 euros
DURADA: 90 minuts

Coordinadora:
DENYS BLACKER
Coordinador:
ROTNIP

Artistes participants:
a confirmar

www.corpologialiveart.blogspot.com.es

Vídeo: <http://vimeo.com/99823550>



Corpologia és una trobada independent i lliure d'un grup d'artistes i persones amb ganes d'investigar el present mitjançant l'acció. El format de les obres és lliure i d'una màxima durada de 6 minuts cadascuna. Treballem quasi sempre sense muntatge tècnic ni escenogràfic i cada persona porta el que necessita.

És un espai únic d'intercanvi i de mútua comprensió on qualsevol persona pot presentar obres, pensaments, idees, inquietuds, opinions; en definitiva, qualsevol forma d'expressió que parteixi de la presència de l'acció.

Després de cada trobada tothom que hagi estat present, pot contribuir a la revista CORPOLOGIA amb textos i/o imatges de les seves opinions, idees i reaccions. Aquesta revista s'edita després de cada trobada que es realitza i es pot adquirir en la celebració de posteriors trobades.

És important per a nosaltres mantenir la independència de la trobada i de la revista i l'aconseguim construint relacions i sinergies basades en els valors humans, l'altruisme i la creativitat.

Junt@s estem construint una riquesa comuna que no té preu.

Corpologia es va crear a l'abril de l'any 2011 a Girona i fins ara s'han celebrat 17 trobades a Girona, Camallera, Vic, Barcelona, Sant Hilari i Celrà amb la participació de més de 60 artistes.

Corpologia es un encuentro independiente y libre de un grupo de artistas y personas con ganas de investigar el presente mediante la acción. El formato de las obras es libre y de una máxima duración de 6 minutos cada una. Trabajamos casi siempre sin montaje técnico ni escenográfico y cada persona trae todo lo que necesita.

Es un espacio único de intercambio y de mutua comprensión donde cualquier persona puede presentar obras, pensamientos, ideas, inquietudes, opiniones; en definitiva, cualquier forma de expresión que parta de la presencia y de la acción.

Después de cada encuentro todo el que haya estado presente, puede contribuir en la revista CORPOLOGIA con textos y/o imágenes de sus opiniones, ideas y reacciones. Esta revista se edita después de cada encuentro que se realiza y se puede adquirir en la celebración de los encuentros posteriores.

Es importante para nosotros mantener la independencia del encuentro y de la revista y la conseguimos construyendo relaciones y sinergias basadas en los valores humanos, el altruismo y la creatividad.

Junt@s estamos construyendo una riqueza común que no tiene precio.

Corpologia se creó en abril del año 2011 en Girona y hasta ahora se han celebrado 17 encuentros en Girona, Vic, Barcelona, Sant Hilari i Celrà con la participación de más de 60 artistas.

Corpologia is an occasion for artists and people who use actions to investigate the present to come together freely and independently. Each performer's piece can take any form and must be no more than ten minutes long. We usually work without technical or stage sets and each person brings along what they need.

This is a unique occasion for exchange and mutual understanding, where anyone can present work, thoughts, ideas, concerns, opinions; in fact, any type of expression inspired by presence and action.

After each encounter any and all of those taking part can contribute to the CORPOLOGIA magazine with texts and/or images expressing their opinions, ideas and reactions. The magazine will be published after each meeting and can be obtained at ensuing encounters.

Keeping the encounter and the magazine independent is important to us; we manage this by building relationships and synergies based on human values, altruism and creativity.

Together we are creating a priceless communal asset.

Corpologia was created in April 2011 in Girona and so far there have been 17 encounters in Girona, Vic, Barcelona and Celrà, with more than 60 artists taking part.

GICHI-GICHI DO

Péndula (eppur si muove)

11 i 12 de DESEMBRE a les 21 h.

ENTRADA: 8 euros
DURADA: 60 minuts

Creació:
GICHI-GICHI DO

Performers:
LUCIANA PEREYRA (NIÑA JONÁS)
i ÓSCAR G. VILLEGAS (SR. CURÍ)

www.gichi-gichi.com

<http://www.gichi-gichi.blogspot.com.es/p/pendula.html>



Sobre el moviment de les coses i del pensament.
Sobre el perill de tenir noves idees.

El món sembla moure's i nosaltres amb ell. Davant de la sensació que el sistema-món avança amb fluïdesa, advertim que el pensament avança a batzegades.

En l'era de les comunicacions, vivim en la creença que la circulació d'idees pot succeir de tu a tu, sense filtres. No obstant, el conservadorisme generalitzat i la volubilitat de la cibercultura se sumen a un tipus de censura invisible i per tant més efectiva.

Péndula pretén parlar del moviment en general i del moviment de les idees; de la inèrcia i de la força de la gravetat com fets físics constatables i també com elements simbòlics que llastren el nostre pensament.

Gichi-Gichi Do és un equip de treball format per Luciana Pereyra Agoff (Niña Jonás) i Óscar G. Villegas (Sr. Curí) que neix l'any 2003. L'objectiu de Gichi-Gichi Do és el disseny i la creació de projectes escènics que es desenvolupen en diferents formats: instal·lacions escèniques, concerts i performances.

Fins ara Gichi-Gichi Do ha creat els següents treballs:

Oráculos: corazón que no siente (2003), *Fobos y Deimos* (2004), *Exposición* (2005), *Progenitura* (2007), *Intermedio* (2008), *El hombre del tiempo* (2009), *No quema el fuego* (2010), *Gichi-Velada* (2012), *Los bebedores de ginebra* (2012), *Me basta el ruido* (2013), *Nana, concierto para durmientes* (2013).

Sobre el movimiento de las cosas y del pensamiento.
Sobre el peligro de tener nuevas ideas.

El mundo parece moverse y nosotros con él. Frente a la sensación de que el sistema-mundo avanza de manera fluida, advertimos que el pensamiento avanza a trompicones.

En la era de las comunicaciones, vivimos en la creencia de que la circulación de ideas puede suceder de tú a tú, sin filtros. Sin embargo, el conservadurismo generalizado y la volubilidad de la cibercultura se suman a un tipo de censura invisible y por lo tanto más efectiva.

Péndula pretende hablar del movimiento en general y del movimiento de las ideas; de la inercia y de la fuerza de la gravedad como hechos físicos constatables y también como elementos simbólicos que lastran nuestro pensamiento.

Gichi-Gichi Do es un equipo de trabajo formado por Luciana Pereyra Agoff (Niña Jonás) y Óscar G. Villegas (Sr. Curí) que nace en el año 2003. El objetivo de Gichi-Gichi Do es el diseño y la creación de proyectos escénicos que se desarrollan bajo diferentes formatos: instalaciones escénicas, conciertos y performances.

Hasta la fecha Gichi-Gichi Do ha creado los siguientes trabajos:

Oráculos: corazón que no siente (2003), *Fobos y Deimos* (2004), *Exposición* (2005), *Progenitura* (2007), *Intermedio* (2008), *El hombre del tiempo* (2009), *No quema el fuego* (2010), *Gichi-Velada* (2012), *Los bebedores de ginebra* (2012), *Me basta el ruido* (2013), *Nana, concierto para durmientes* (2013).

About the movement of things and thought.
About the danger of new ideas.

The world seems to be moving, and us along with it. While it seems that the world-system advances smoothly, we note that thought stumbles forward in fits and starts.

In the age of communication, we believe that ideas can circulate one on one, without filters. Nevertheless, widespread conservatism and the volatile nature of cyberculture contribute to invisible and therefore more effective forms of censorship.

Péndula aims to speak about movement in general, and about the movement of ideas; about inertia and gravity as physically observable facts, and also as symbolic forces that constrain our thought.

Gichi-Gichi Do is a working team formed by Luciana Pereyra Agoff (Niña Jonás) and Óscar G. Villegas (Sr. Curí) founded in 2003. Gichi-Gichi Do's mission is to design and create theatre projects that are performed in a variety of formats: theatre installations, concerts and performance pieces.

To date, Gichi-Gichi Do have presented the following work:

Oráculos: corazón que no siente (2003), *Fobos y Deimos* (2004), *Exposición* (2005), *Progenitura* (2007), *Intermedio* (2008), *El hombre del tiempo* (2009), *No quema el fuego* (2010), *Gichi-Velada* (2012), *Los bebedores de ginebra* (2012), *Me basta el ruido* (2013), *Nana, concierto para durmientes* (2013).

NÚRIA ANDORRÀ & DORY SÁNCHEZ

FH23

13 de DESEMBRE a les 21 h.

14 de DESEMBRE a les 20 h.

ESTRENA

ENTRADA: 8 euros

DURADA: 60 minuts

Intèrprets:

DORY SÁNCHEZ (dansa) i NÚRIA ANDORRÀ (música)

Co-producció Antic Teatre / Adriantic

www.nuriaandorra.com



El so del moviment. *FH23* és un treball de recerca i creació.

Les dues intèrprets han treballat amb l'objectiu de trobar un llenguatge comú entre les dues disciplines artístiques, utilitzant la improvisació contemporània com a element compositiu a temps real.

La composició a temps real és la part més contemporània d'aquest estil. És la que s'interpreta al moment, sense tenir en compte la seva repercussió en el futur i sense intenció de que es torni a reproduir de la mateixa manera. Es fa durant el present per al present. És una representació d'art efímer.

Núria Andorrà ha col·laborat amb els ensembles de música contemporània Barcelona 216 (Catalunya), Icarus Ensemble (Itàlia), Algoritmo (Itàlia), Ensemble Abstrai (França), Murtra Ensemble (Catalunya). També treballa amb altres disciplines artístiques amb el compositor Carles Santos. Toca Mikrophonie I de K. Stockhausen amb Matmos al festival REC (Itàlia). Crea Ensemble NÜ amb el clarinetista Naüm Monterde.

Dory Sánchez treballa amb la Cia. Mudances/Àngels Margarit des del 2005. Ha ballat amb La Intrusa Danza a *Devenir Lux*, amb Peter Greenaway i Saskia Boddeke a l'espectacle interdisciplinar *The Blue Planet*, amb la Cia. Cel Ras i la Cia. Marina Donderis. Actualment treballa al projecte familiar de la Fundació LaCaixa, *Acaba't la sopa* d'Anna Llopart.

El sonido del movimiento. *FH23* es un trabajo de búsqueda y creación.

Las dos intérpretes han trabajado con el objetivo de encontrar un lenguaje común entre las dos disciplinas artísticas, utilizando la improvisación contemporánea como elemento compositivo a tiempo real.

La composición a tiempo real es la parte más contemporánea de este estilo. Es la que se interpreta al momento, sin tener en cuenta su repercusión en el futuro y sin la intención de que se vuelva a reproducir de la misma manera. Se hace en el presente para el presente. Es una representación de arte efímero.

Núria Andorrà ha colaborado con el grupo de música contemporánea Barcelona 216 (Cataluña) Icarus Ensemble (Italia), Algoritmo (Italia), Ensemble Abstrai (Francia), Murtra Ensemble (Cataluña). También trabaja en otras disciplinas artísticas con el compositor Carles Santos. Toca Mikrophonie I de K. Stockhausen con Matmos en el festival REC (Italia). Crea Ensemble NÜ junto al clarinetista Naüm Monterde.

Dory Sánchez trabaja con la Cia. Mudances/Àngels Margarit desde el 2005. Ha bailado con La Intrusa Danza en *Devenir Lux*, con Peter Greenaway y Saskia Boddeke en el espectáculo multidisciplinar *The Blue Planet*, con la Cia. Cel Ras y la Cia. Marina Donderis. Actualmente trabaja en el proyecto familiar de la Fundación LaCaixa *Acaba't la sopa* d'Anna Llopart.

The sound of movement. *FH23* is the work of searching and creating.

The two performers want to arrive at a common language between their artistic disciplines, using contemporary improvisation to compose this in real time.

Real-time composition is the most contemporary aspect of this style. It is interpreted as it occurs, without taking into account any future repercussions and without needing to be performed again in the same way. The present is created for the present. It is a representation of ephemeral art.

Núria Andorrà has worked with contemporary music groups Barcelona 216 (Catalonia) Icarus Ensemble (Italy), Algoritmo (Italy), Ensemble Abstrai (France) and Murtra Ensemble (Catalonia). She has also worked in other artistic disciplines with composer Carles Santos. She played Mikrophonie I by K. Stockhausen with Matmos at the REC festival (Italy), and has created the NÜ Ensemble with clarinetist Naüm Monterde.

Dory Sánchez has been working with Cia Mudances/Àngels Margarit since 2005. She has danced with La Intrusa Danza in *Devenir Lux*, with Peter Greenaway and Saskia Boddeke in the interdisciplinary show *The Blue Planet*, with Cia. Cel Ras and Cia Marina Donderis. She is currently working on LaCaixa Foundation's family project, *Acaba't la sopa*, by Anna Llopart.

LABUENA COMPAÑÍA

20 passes de formiga són 2 passes de gegant

19, 20 i 21 de DESEMBRE (hora a confirmar)

ESTRENA

ENTRADA: 6 euros
DURADA: a confirmar

Creació: ARANTZA LÓPEZ MEDINA i DAVID FRANCH FARRÉ

Co-producció: Antic Teatre / Adriantic

Web: labuena compañía (facebook)



...els hi agrada molt viatjar, trobar tresors, mirar de prop els formiguers, els dissabtes al matí, fer guerres de globus d'aigua, menjar dolç, disfressar-se, les carícies de la mare.

No els hi agrada la verdura, els monstres, que no els facin cas o que els cridin, no els hi agrada la foscor, anar a dormir, sentir-se sols o dutxar-se.

Un dissabte al matí agafen les seves maletes i la seva imaginació...

Si t' explico una història, passi el que passi, et quedaràs fins al final?

Labuena Compañía es crea el 2012. Està formada per Arantza López Medina i David Franch Farré. Aprofitant que cadascú ve de disciplines diferents (Arantza de la dansa i el moviment i David del teatre i la performance) uneixen les seves experiències per a crear. La seva primera peça es titula *Osos en el agua* estrenada al 2013 i dirigida a un públic adult. Actualment estan treballant en la peça *20 passes de formiga són 2 passes de gegant* dirigida a tots els públics i *Que te come el tigre* una peça de dansa.

...les gusta mucho viajar, encontrar tesoros, mirar de cerca los hormigueros, los sábados por la mañana, hacer guerras de globos de agua, comer dulces, disfrazarse, las caricias de la madre.

No les gusta la verdura, los monstruos, que no le hagan caso o que les griten, no les gusta el calor, ir a dormir, sentirse solos o ducharse.

Un sábado por la mañana cogen sus maletas y su imaginación...

Si te cuento una historia, pase lo que pase, ¿te quedarás hasta el final?

Labuena Compañía se crea el 2012. Està formada por Arantza López Medina y David Franch Farré. Aprovechando que cada uno viene de disciplinas diferentes (Arantza de la danza y el movimiento y David del teatro y la performance) unen sus experiencias para crear. Su primera pieza se titula *Osos en el Agua* estrenada en 2013 y dirigida a público adulto. Actualmente están trabajando en la pieza *20 pasos de hormiga son 2 pasos de gigante* dirigida a todos los públicos y *Que te come el tigre* una pieza de danza.

...they like travelling, finding treasure, checking out the anthills on Saturday mornings, having water balloon fights, eating sweets, dressing up, and mum's cuddles.

They don't like vegetables, monsters, not being paid attention or being shouted at, they don't like when it's hot, going to bed, feeling lonely or having baths.

One Saturday morning they pick up their suitcases and their imagination...

If I tell you a story, come what may, will you stay until the end?

Labuena Compañía was created in 2012, and consists of Arantza López Medina and David Franch Farré. Taking advantage of the fact that they have different artistic backgrounds (Arantza comes from dance and David from theatre and performance) they have brought their experiences together to create. Their first piece, *Osos en el Agua*, premiered in 2013 and was aimed at an adult audience. They are currently working on the show *20 passes de formiga són 2 passes de gegant* for audiences of all ages, and *Que te come el tigre*, a dance piece.



30 d'OCTUBRE
TRANSILVANIA CLUB
SESSIÓ MUSICAL i PERFORMÀTICA DE TERROR

31 d'OCTUBRE

PREMIS
REMUNERATS!

THE
**ANTIC HORROR
PICTURE SHOW**

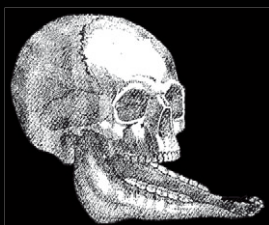
V Festival de Curtmetratges
Fantàstics i de Terror

21/10/2014

Data límit per participar

Fecha límite para participar

Entry deadline



+ info:

www.anticteatre.com



EL BAR

DE L'ANTIC TEATRE

OBERT de: DILLUNS a DIJOURS de 10h. a 23:30h.
 DIVENDRES de 10h. a 24h. // // DISSABTE de 16h. a 24h.
 DIUMENGE de 16 h. a 23:30 h.

JARDÍ, TERRASSA i BAR INTERIOR, WIFI GRATIS, PREMSA DIÀRIA, CAFETERIA,
 BAR, REFRESCOS, COCKTAILS, ENTREPANS (CALENTS i FREDS) i SNACKS

TEATRON

LIBRE COMUNIDAD ESCÉNICA

www.tea-tron.com

ANTIC TEATRE
 VERDAGUER i CALLÍS 12 08003 BCN
 tel. +34 93 315 23 54 www.anticteatre.com

ADRIANTIC
 VIA TRAJANA 11. 1r pis
 SANT ADRIÀ DEL BESÓS (BCN)



L'ANTIC TEATRE compta amb el suport de:



Consorci del Pla de rehabilitació i equipament de teatres de Barcelona



LLL institut ramon llull
 Llengua i cultura catalanes



En col·laboració amb:

- La Central del Circ
- Graner / Mercat de les Flors
- Festival Escena Poble Nou
- Festival Grec de Barcelona
- Fira Tàrraga
- Festival Terrassa Noves Tendències (CAET)
- GRUA (Grup de Recerca d'Universos artístics)
- ARTAS (Artistes Associats a La Poderosa)
- Habitual Video Team (Flux Club)
- MECAL (Festival Internacional de Curtmetratges de Barcelona)
- Associació Spoken Word Barcelona
- Grosolart
- Liminal GR — Trànsit Projectes
- Mama Proof
- Hilomental
- Independent Agrupació Ciclista
- Tea-tron
- Consorci de Biblioteques de Barcelona
- tragantDansa
- Àrea Dansa
- Escola El Timbal
- Col·legi del Teatre

Escola Eòlia

- Associació d'Escoles de Teatre de Catalunya
- APGCC (Associació de Professionals de la Gestió Cultural de Catalunya)
- APdC (Associació de Professionals de la Dansa de Catalunya)
- APCC (Associació de Professionals del Circ de Catalunya)
- London South Bank University
- Universitat de Barcelona
- Universitat Ramon Llull
- Universitat Internacional de Catalunya
- Universitat Oberta de Catalunya
- EMAV — Escola de Mitjans Audiovisuals
- Escola Superior de Fotografia Grisart
- Institut del Teatre
- Casal de Gent Gran Comerç
- Casal de Joves del Palau Àlòs
- Centre de Recursos Pedagògics de Ciutat Vella
- Centre Cívic Convent de Sant Agustí
- Associació de veïns del Casc Antic
- Xarxa veïnal Ciutat Vella
- Dones en xarxa de Ciutat Vella
- Coordinadora de la Festa Major del Casc Antic
- Biblioteca Francesca Bonnemaison
- Escola Cervantes

L'ANTIC TEATRE és un centre associat amb:

- Glej Theatre (Ljubljana, Eslovènia)
- Upuh-Ri (Rijeka, Croàcia)
- Mains d'Oeuvres (París, França)
- Vyrsidepseio (Atenes, Grècia).

L'ANTIC TEATRE és part de:

ADETCA (Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya)

L'ANTIC TEATRE està en xarxa amb:

- Trans Europe Halles (TEH)
- International Network for Contemporary Performing Arts (IETM)
- Red Transibérica de Espacios Culturales Independientes (RTECI)



CREA 1999
CREA 2014
CATALUNYA CREATIVA



AMOIXA
AUTÒMAT MOIX I MUT
MATA'T O MUTA
XUTA TOTA MÒMIA I TOT TAÛT
A TOT AMO : MOTÍ
(TATUA'T AIXÒ, HUMÀ, AQUÍ)
VOMITA TOT AXIOMA, TOT VOT
TOT I.V.A., TOTA QUOTA, TOTA TAXA
I AVUI, AQUÍ I AIXÍ : XAUXA MÀXIMA
HUMITAT MÚTUA, MAMA OU I XUMA VI
AU TU : IÓ, ÀTOM, TITÀ, MAMUT
QUIXOT, MAQUI, TIA, TIU
AMOIXA'T I VIU
HI HA MOTIU
(O MATA'T)